

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

Apare în fiecare Duminică

INSERATE:

se primesc la biroul administrațiunii, (strada Poplăcii nr. 15).

Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani.

Sinoadele.

Cetitorii noștri știu, că în fiecare an la Duminică Tomei se întrunesc la Sibiu, Arad și Caransebeș sinoadele (adunări bisericești) bisericii gr. orient. române, ca să vadă mersul afacerilor bisericești-scolare și să ia măsuri pentru înaintarea acestora.

Anul acesta asemenea s'au întrunit sinoadele, fiind deschise de arhierii respectivi.

Sinodul din Sibiu.

În Sibiu, după slujba D-zească, deputații sinodali s'au întrunit la seminar, unde I. P. S. Sa Metropolitul Meșianu a deschis sinodul prin o vorbire mai lungă de următorul cuprins:

Salutând pe deputați, I. P. S. Sa îi face atenție la chemarea și răspunderea ce o au ca deputați și-i roagă să se informeze despre mersul afacerilor bisericești, de oare-ce numai așa se poate să lucreze pentru înaintarea bisericii. Apoi continuă:

»La asemenea informare să nu vă preocupe numai progresele ce veți afla, ci mai ales eventualele scăderi, cari ar pute paraliza atari progrese.

»Astfel, când spre exemplu veți afla cât de frumos se lucrează la realizarea unei mari și vechi dorințe a noastre, și a fericirilor noștri înaintași, adică la zidirea bisericii noastre catedrale; când veți afla rezultatul cel peste așteptare îmbucurător al colectei întreprinse, și mai ales marimimosul ofert de 60.000 cor., cu care s'a distins și la aceasta ocaziune ilustra familie de *Mocsonyi*, un rezultat,

ca și care nu s'a mai ajuns la nici o altă colectă de până acum; când veți afla cum sinodul din periodul expirat a ameliorat lefile funcționarilor consistoriali și ale profesorilor seminariali, și încă în măsură mai urcată, de cum le proiectase consistorul, întru îngrijirea sa și de multe alte neajunsuri; când veți afla concurența cea mare la teologie a tinerilor cu pregătiri superioare, și alte asemenea: să nu vă seduceți a crede, că am merge prea bine înainte, căci cu mare durere, și chiar și cu riscul de a displăce unora, dator sunt a vă arăta, că față de asemenea progrese, veți afla și unele regrese, cari, după părerea mea, amenință tare viitorul bisericii noastre.

După aceasta Metropolitul arată unele scăderi, cum este starea grea a unei însemnate părți a școlilor noastre, apoi slăbirea simțului religios la unii. Vorbind mai pe larg despre acest rău, își încheie apoi vorbirea astfel:

»De aceea, nici când să nu uităm, domnilor deputați, că voind viitor mai bun, acela îl vom ajunge numai *dacă vom avea poporul cu noi și dacă vom fi și noi cu poporul*, adică, dacă poporul și inteligența vor fi întruniți în credință și dragoste la opul cel mare al viitorului nostru.

»Vă rog să considerați, domnilor deputați, că la o asemenea mare lucrare nu este de ajuns ca numai preoții să-și împlinească conștientios datorințele, ci trebuie să conlucreze și toți inteligenții noștri, binevestind și făcând toate cele de lipsă la ajungerea scopului, căci numai atunci ne vom bucura de darurile bisericii, și

numai atunci biserica străbună va fi și în viitor aceea ce fu în trecut: scutul și adăpostul nostru în marea cea învăluită de valurile acestei vieți și a fericirii din viața eternă.

»Să nu ne basăm, domnilor, numai pe știința ce o avem unii ori alții, căci ori-cât de frumoasă și înălțătoare ar fi știința omenească, tot nu poate da omului, mai ales în momente grele, orientarea, liniștea și mângăierea ce 'i-o poate da numai biserica.

»Admit însumi, că este timpul să facem biserica tot mai atrăgătoare, pentru toți, căci unele stări de acum lasă mult de dorit; dar' repet, că la aceasta *avem a conlucrea cu toții, preoți și mireni, inteligență și popor*, căci numai așa putem ajunge rezultatele dorite.

»Deci având în vedere sublima misiune culturală a bisericii, concretizate conducerii noastre, având în vedere, că noi numai prin împlinirea acelei mari misiuni putem conta la viitor mai bun și mai fericit; având în vedere, că la împlinirea acelei mari misiuni, trebuie să conlucreăm cu toții în dragoste și bună înțelegere frățescă: să ne angajăm, domnilor, tot mai mult la asemenea lucrare salutară, făcându-ne toți apostoli conducători și luminători ai clerului și poporului, biserica noastră cea vie, precum fac aceasta și inteligenții altor confesiuni, deși aceia mai au și alte terene de dezvoltare, pentru-ca așa să devenim în măsură tot mai mare filii adevărați ai bisericii, părinți și frați ai poporului, și pentru-ca prin lucrările noastre să se preamărească numele lui Dumnezeu de acum și până în veac.

FOITA.

Poesii populare.

Din Nepos (Năseud).

Comun. de Gavrilă al lui Toader Istrate.

Bată-te crucea birău,
Mult 'ți-ai bătut capul tău,
Să mă scoți din satul meu,
Nu m'ai scos când am fost mic
Să mă scoți cându-'s voinic,
Nu mai scos când am supț țigă,
Să mă scoți când am drăguță,
Nu mai scos copil scaldat
Să mă scoți cându-'s bărbat.

Cine nu-'i mâncat de rele,
N'are ce cânta de jele,
Că n'are nici o durere,
Să mă lase să cânt eu,
Că eu sint mâncat de rău,

Așa-mi vine une-ori
Să mă suiu la munți cu flori,
Să-mi caut frați și surori,
De giaba mă necăjesc
Ce am pierdut nu găsec.

Cine m'a dat dorului
Aibă casa cucului
Și odihna vântului,
Căci nici cucu n'are casă
Nici vântul țeară aleasă,
Nici cucu n'are odihnă,
Nice vântul țeară lină.

Cine-zis dorului dor
Zisu-'i-a lucru ușor,
Cine-a zis leliții lele
Zisu-'i-a lucru de jele,
Căci a fost mâncat de rele,
Câte rele-'s pe pământ
Toate m'au mâncat pe rînd.
De m'or fi mâncat deodată
Din lume m'ar fi gătată,
Cu cât m'au mâncat pe rînd
Cu atâta 'n lume mai sînt.

De jalea traiului meu
Plâng petrite pe părău,
Paserile 'n cuibul său,
De pe pielea vieții mele
Plâng petrite pe părăie
Paserile 'n cuiburele.

De-ai umbla badiț' umbla,
Să 'nconjuri toată lumea,
De-ai umbla lumea 'mprejur
Să te 'nvirți ca grâu 'n ciur,
Nu 'ți găsești bade drăguță
Să-'ți cadă la inimuță,
Cum 'ți-am căzut bade eu
Dată dela Dumnezeu.

Las' să-mi fie rău nu bine,
Căci n'am ascultat de nime
De cine m'a 'nvățat bine,
De acela am ascultat eu
De care m'a 'nvățat rău
Și m'a bătut Dumnezeu.

Sinodul din Arad.

Nou alesul episcop al diecesei Aradului dl arhimandrit *Ioan I. Papp* a deschis sesiunea sinodală printr'un discurs în care a relevat mai multe momente din trecutul diecesei.

Fiindcă biserica și școala sînt singurele pînze ale neamului nostru, despre acestea a zis:

»Mari greutatea întimpinăm cu școlile din parohii.

»In cursul timpului, deși ne-a succedat a delătura multe scăderi, și a esopera respira pentru îndreptarea lucrurilor, mai avem multe școli reflectate și pe atâtea admoniate, pentru scăderile interne și externe ale edificiilor și salelor de învățămînt, parte pentru că comunele nu pot asigura nici minimul salarului prescrie de lege.

»Biserica, ca mamă, a venit pînă acum întru ajutorul școlii, fiicei sale, dar' acum s'au cam eshauriat și resursele bisericilor și nici ele nu mai pot veni ca mai înainte în ajutorul școlii, budgetul consistorului încă nu poate prevedea toate trebuințele, de unde urmează, că susținerea unor asemenea școli în viitor ne impune mari îngrijiri.

»Insași incassarea cultului merge cu greu, pentru-că în genere poporul nu poate suporta diferitele sarcini publice; în special apoi poporul în unele locuri nici nu contribuie bucuros, pentru-că nu vede progresele așteptate, din care motiv și respectiv pentru rezultatul slab dela examen mai mulți învățători s'au și tras la răspundere.

»Ca și orfana din munți se prezintă școala de lae cu internat; în budget nu este nici o proviziune pentru ea, și pentru-că ea de sine nu se poate susține, deci reclamă deosebită atențiune din partea ven. sinod...

Sinodul din Caransebeș

Prea Sfinția Sa episcopul *Nicolau Popes* a deschis sinodul din Caransebeș asemenea cu un discurs însemnat din care dăm următoarele:

»...Sfinte sunt așezămintele noastre bisericesti și datorință avem cu toții, ca cu țarie să ținem la ele, arătând viu interes, ca astfel prin fluuta noastră să insufim și străinilor respect față de ele. Căci cum putem aștepta ca străinii să respecteze așezămintele noastre, dacă noi înși-ne nu le cinștim, oi le desconsiderăm?

»Și dacă vre-odată, apoi astăzi în mult mai mare măsură sîntem datori să ne alipim de instituțiunile și așezămintele noastre bisericesti, căci așa se pare, că grele timpuri se apropie. Se ivesc adevărate pressannele unui timp contrar bisericești creștine în general, car' bisericești și neamului nostru, fililor credincioși ai bisericești noastre străbune, în special.

»Cu durere și multă îngrijire vedem, domnilor deputați, că se ivesc pe alocurea proroci mincinoși, cari tind a slăbi legătura caldă dintre biserica noastră străbună și filii ei credincioși, parte prin vîinare de safiete, proselitism, parte prin introducerea unei secte religioase, parte prin încercarea de-a dărîma ordinea morală creștină și în genere ordinea socială.

»Încât pentru proselitism, apoi cu una trebuie să fim în curat, că între împrejurările de astăzi nu convingerea re-

ligioasă este motorul trecerilor religioase, oi interese personale-materiale, și vîinătorii după proseliți greu păcătuesc înaintea lui Dumnezeu și a neamului nostru, căci activitatea lor produce numai slăbirea sentimentului religios și moral, ne mai vorbind de slăbirea ce produce desbinarea dintre frați. Religiunea nu e marfă de tîrg, prin proselitism însă numai tîrg se face cu ea...

La început câteva zile, sinoadele s'au ocupat cu lucruri formale: constituirea și verificarea deputaților. În ședințele de Mercuri și Joi au început să aducă hotărîri, despre cari vom scrie în nrul viitor.

PENTRU CATEDRALĂ. După raportul consistorului arhidiececan, ca senat episcopesc, pentru catedrală s'a subscrie suma de 232.096 cor. 08 bani, din care pînă acum au intrat 103.894 cor. 51 bani.

Aceste cifre ilustrează îndeostul zelul creștinesc al poporului credincios și îndeosebi al preoșimii, învățătorimii și al comunelor bisericesti.

La interpelația lui Schönerer a răspuns Marși ministrul-president Körber. Schönerer vorbise de poziția Germanilor din Austria față de Germania în urma persecuțiilor îndreptate contra Germanilor din Ungaria. Körber a declarat, că fiind vorba de două state străine, guvernul nu se poate amesteca. El crede delegațiunile de loc potrivit pentru astfel de chestiuni.

Rusia și Austro-Ungaria. Tarul a distins pe ambasadorul rus din Viena cu ordul Alexandru Nevski. În rescriptul, cu care i-a conferit acest ord, zice: »Apreșind din toate punctele de vedere diligența, cu care îndeplinești instrucțiunile date și contribui astfel la menșinerea legăturilor de amicitie, cari împreună de mult timp Rusia cu monarchia învecinată Austro-Ungaria, am aflat de bine a-și conferi ordul Alexandru Nevski.

Regularea emigrațiunii. În ministerul de interne, pe cum să svonește, — e în pregătire un proiect de lege, pentru regularea emigrațiunilor, — făcîndu-se oare-cari greutatea pentru cei-ce vor să plece — în lume.

Un proces de agitație terminat cu — achitare! Cunoscutul bun Slovac, *Svetozar Hurban-Vajanszky* a fost tras înaintea curții cu jurași din Budapesta pentru un articol, publicat în »Narodni Noviny» contra cunoscutei ordinațiuni a lui *Wlassics*, referitoare la limba maghiară în școlile populare. Tenorul articolului e că se poate de bărbătesc și demn. Cu toate acestea vrednicul naționalist slovac a fost declarat nevinovat de agitație.

Din dieta țării.

De mai multe luni de zile deputații țării noastre sînt adunați la Budapesta ca să aducă legi. Guvernul țării noastre a prezentat dietei mai multe planuri (proiecte) de legi, dintre cari cele militare au produs o turburare în întreaga țeara. Deputații kossuthiști s'au folosit de aceste proiecte, pentru-ca să ceară ca în armata comună din Ungaria să se introducă în locul limbii germane limba maghiară și pajura împărătească de pe steaguri să fie înlocuită cu cea maghiară.

Fiindcă comanda supremă militară și ministrul de războiu s'au împotrivit cererii deputaților opoșionali acestia n'au voit să voteze aici proiectele militare nici cheltuelile țării și de mai multe luni de zile au făcut obstrucțiune, împotrivire.

Proiectele militare nu s'au putut vota nici azi și prim-ministrul țării dl *Coloman Széll*, ca să poată ieși din încurcatură a spus în ședința de Luni a dietei, că va introduce starea în afară de lege, adică, că de puterea lui va implini ceea-ce se cere în proiectele militare și cheltuelile ce se cer pentru purtarea sarcinilor țării.

DIN LUME.**Peninsula-Balcenică.**

O luptă sângeroasă a avut loc lângă satul Opela. O bandă de revoluționari, formată în districtul Palanca de mai mulți săteni revoltați, a fost înconjurată lângă Opela de o trupă turcească. Banda și-a croit un drum către Turci aruncînd bombe încărcate cu dinamită. După o luptă înverșunată banda a avut vre-o 12 morți și răniți. Turcii au percut peste 70 de soldați morți și răniți. Atacul bandelor a fost fulgerător și a pus pe fugă pe Turci.

»I-se mai telegrafează ziarului »Temp» din Viena, că Albanezii sînt mai mult escitați decît intimidăți de incidentele dela Mitrovița. Se pare, că nu prea se tem de cele 35 de batalioane turcești concentrate acum în Vecheea-Serbie sub ordinile lui Șemzi Pașa, cari vor fi în curînd întărite cu Rediții din Asia, adevă 25000 de oameni în total.

»Le Temps» zice, că se svonește, că dacă Rusia și Austria nu vor ieși cu planul lor de reforme în Turcia, Anglia va începe o acțiune în favoarea autonomiei Macedoniei și va propune pe prințul Francisc Iosif de Battenberg ca guvernator general.

Acest prinț e tatăl defunctului prinț al Bulgariei, Alexandru de Battenberg. El e căsătorit a doua-ora cu Ana de Muntenegru și n'are copii.

Svonul acesta e esplotat contra prințului Ferdinand, care ar vedea cu ochi foarte răi un prinț străin în capul Macedoniei, mai ales un Battenberg; căci Bulgarilor le-ar putea da în gînd să-l înlocuiască pe tron prin fiul prințului Alexandru, tînrul prinț Asan, azi în vîrstă de 13 ani și crescut la Graz.

și de a grăbi astfel alipirea Macedoniei de Bulgaria.

La Radovle, aproape de Scopia, a avut loc o luptă teribilă între bande și trupe. Lupta a durat 7 ore. Bulgarii au fost 500 și au pierdut 122 de luptători, iar Turcii au fost 1000 și au pierdut 17 soldați și 2 ofițeri.

»Die Zeit« publică o scrisoare din partea lui Sarafoff, care declară, că bandele nu comit de loc cruzimi.

Bandele sunt hotărâte să lupte fără încetare, sperând, că Europa creștină se va milui la urmă și va aplica dispozițiile tratatului din Berlin.

Dr. Lardy din Geneva a convocat o conferință asupra chestiunii macedonene, în localul »Maison du peuple«, la care a asistat un public foarte numeros.

Din Belgrad vine știrea, că sunt concentrați în Sârbia-veche 60.000 de soldați. Albanzii sunt foarte amenințatori.

Sultanul a declarat ambasadorilor străini, că fiind Albanzii spriginitorii tronului, nu va putea să lupte contra lor.

Albanzii au împușcat pe un judecător creștin, numit de curând în urma reformelor.

Ziarul »Wiener Tagblatt« din Viena află din Salonic, că aproape de Ienice membrii unei întregi familii româno-macedoneană (oușo-vlachă) au fost asasi-nați de banda bulgară comandată de căpitanul Ivan.

Mangiuria.

Rusia a încunostințat China, că nu va mai face pași în privința evacuării Mangiuriei până-ce China nu va subscrie convenția, prin care cedează Rusiei, suveranitatea peste Mangiuria. Prințul Cing a respins condițiunile Rusiei, care pretinde între altele, ca să nu se mai deschidă nici un port din Mangiuria pentru comerțul străin, consuli străini să nu se admită, nici funcționari străini, afară de Ruși etc.

Reprezentanții Japoniei și ai Britaniei au dat lui Cing statul să insiste, ca Rușii să evacueze Mangiuria. Probabil, că și reprezentantul american se va alătura la aceste cereri.

Știri mărunte.

În Franța se repetă turburările din cauza dizolvării congregațiilor.

Regele Italiei a primit demisiunea ministrului de externe Prinetti, numind în locul lui pe Morin.

Din comitate.

— Dreptul limbii românești în comitatul Aradului. —

În comitatul Aradului, ca și în alte comitate locuite de Români, la început era și limba română, ca limbă protocolară. Dar' ea a fost scoasă din 'us și nesocotită.

Românii din comitatul Aradului au început cu vrednicie și entuziasm lupta pentru a reintegra limba română în drepturile ei la comitat, solicitând respectarea legii, care garantează dreptul limbii noastre în administrația comitatensă.

Dreptul limbii.

Chestia aceasta a venit în discuție în adunarea comitatensă de Mercuri, fiind unul din obiectele cele mai importante.

Ședința s'a deschis la orele 9^{1/2}, fiind de față majoritatea membrilor români,

La început s'a la cunoștință raportul vicecomitelui, apoi se pune la ordine zilei cererea de urgență a Românilor: *de-a se purta protocolul comitatens și în limba română.*

Propunerea comis'unei administrative este: ca să se stabilească dacă 1/2 parte din membrii congregațiunii cere introducerea limbii române, căci aceasta o prescrie legea din 1868.

În chestie au ținut discursuri înalțătoare dintre membrii români d-nii Mih. Velicic, Dr. Stefan C. Pop, Dr. I. Suciu și protopopul Gurban.

Votarea

La 11^{1/2}, încheindu-se discuția s'a începe votarea, care decurge foarte agitat. *Propunerea pentru dreptul limbii române a întrunit 106 voturi. Fișpanul declară că nu este numărul recerut, căci 121 fac a cincina parte.* Românii cer contraprobă, căci ei sunt mai mulți decât a cincina parte a celor prezenți, dar' nu se admite.

Ședința se încheie în mijlocul unei vii agitații.

Românii în Italia.

Liga culturală din Craiova a trimis congresului pan-latin, ce s'a ținut la Roma, următoarea telegramă:

Dni Angelo de Gubernatis, președintele congresului latin

Roma.

»Liga culturală a tuturor Românilor din Craiova salută cu gândul și cu sufletul congresul latin deschis sub președinția d-voastră în cetatea eternă a lumii romane. Ea urează călduros deservirea menirii sale. Ea nu lipsește asemenea a vă exprima vouă, ilustre iubitor al neamului românesc, via recunoștință pentru marile și mult folositele servicii ce ați adus causei Latinilor dela Dunăre.»

P. Chișu,
președinte (ss).

I. T. Cheștann,
secretar (ss).

Depeși s'au mai schimbat zilele acestea între prințul Colonna, primarul Romei, dl C. F. Robescu, primarul Bucureștilor, și de Gubernatis, președintele congresului latin. Iată-le:

Dni Colonna, primarul Romei.

Profund așins de strălucita și frățeasca primire făcută compatrioților noștri, Latinii dela Dunăre vă mulțumesc prin mijlocirea mea și vă roagă să arătați tuturor fraților noștri întruniți în cetatea eternă, leagăn neperitor al rasei latine, și locuitorilor Romei recunoștința și devotamentul nostru fără margini pentru cauza înfrățirii tuturor Latinilor. Trăiască Italia, Trăiască Roma, cărora le conservăm pe viitor ca și în trecut admirația și dragostea noastră.

C. F. Robescu.

Dni de Gubernatis.

Regretând de a nu putea participa la congresul latin și a răspunde astfel amabilei d-v. invitații, sunt cu inima pentru d-v., amici sinceri și devotați causei române.

Compatrioții mei, cari m'au înlocuit, v'au exprimat prin vocea lor afecțiunea pe care o avem pentru marea și frumoasa noastră soră Italia. Vă rog să primiți d-v. unul dintre cei mai iluștri cetățeni ai marelui națiuni mulțumirile mele pentru primirea simpatică, pe care compatrioții mei au găsit-o în orașul etern.

C. F. Robescu.

Dni C. F. Robescu.

Roma e fericită să dea ospitalitate cu frățească simpatie reprezentanților români, cari s'au întrunit în patria comună latină și eu cu inima veselă transmit ilustrului primar, interpretul sentimentelor cordiale al Latinilor dela Dunăre, salutul recunoșcător al Romei.

Primar Prospero Colonna.

Dni C. F. Robescu.

Azi congresul latin întrunit în ședința generală a exprimat dorința prin baronul Guilbert din Provence, spriginitor de societatea archeologică și aclamat de toți congresiștii, ca viitorul congres latin să aibă loc, în anul viitor, la București, în luna Maiu.

Sper că Augustul nostru suveran, guvernul și poporul român vor primi cu bucurie această alegere.

Angelo de Gubernatis.

SCRISORI.

Răscoala contra Jidovilor în Basarabia.

Chișineu, 8/21 Aprilie 1903.

Din Chișineu ni-se scriu, cu datul de 21 Aprilie, următoarele:

Până la primirea scrisorii mele, cred că veți avea poate știri și din alte părți despre groasnicele întâmplări ce au fost și sunt deja mai în toate orașele Basarabiei, îndreptate asupra Jidanilor acum în sf. sărbători ale Paștilor. Eu vă comunic din partea mea numai lucruri foarte adevărate, cari în persoană cu ochii le-am văzut. Astfel de întâmplări eu crez de cuviință a le publica și d-stra în »Foale«, spre a putea și toți cetățenii despre ura cea mare, care este între Ruși și Moldoveni contra nației jidovești.

Eată cum se începură lucrurile: Înainte de Paștile Jidanilor s'au auzit, ba chiar s'a și scris în »Basarabe«, gazeta care apare aici în Chișineu, că în orașul Dubăsari, s'ar fi găsit un băiat în etate de 11 ani mort, ucis de Jidani prin tăierea vinelor, spre a-și procura sânge de creștin, care, după-cum aicea crede poporul, este neapărat de lipsă la facerea așa numitei Paschă, care Jidani o mănâncă în loc de pâine în zilele, în care s'arbează Paștile. Asemenea ucideri

s'au mai auzit din mai multe părți dară aceste lucruri vi-le comunicăm numai din vorbele poporațiunii, și după-cum le-a publicat gazeta „Basarabeșul”, fără ca să se pot afirma că este adevărat, sau nu. Destul, că poporațiunea creștină s'a iritat foarte rău, dară n'a dat nici un semn de rău, până în ziua de Paști după eșirea din biserică. Sosind ziua de sf. Paști lucrurile s'au început astfel: aici în Chișineu s'au grămădit pâlcuri de oameni, băieți și femei, creștini, adică, Ruși, Moldoveni, și soldați, și așa cete câte 60—100 inși au pornit mai pe toate străzile orașului atocând pe Jidani, mai întâiu s'a început cu spargerea ferestrelor, și batera Jidanilor, cari erau pe străzi, Jidani văzând pericolul s'au închis toți prin case, așa că văzând cetele că jidovimea se ascunde, s'au pregătit de topoare și drugi de fer și au început a strica ușile și ferestrele dela prăvălii, apoi au aruncat marfa pe străzi și rupeau și stricau tot, ce le eșea înainte, așa că puține din magazinele, ce sunt cu felurite mărfuri au putut scăpa nefărimate. Toate străzile orașului erau pline de felurite mărfuri, precum păpuși, haine, paltoane, pălării, materii, porțolanării, umbrele, galoși, rochii, cizuri, inele și diferite aurării și argintării, mașini de cusut și alte mai multe, cari îmi sunt peste putință a le înșira. Jidani văzând, că până la atâta au venit lucrurile, au început a pușca în popor din etagele de de-asupra prăvăliilor, apoi atâta le-au trebuit, că poporul dacă a văzut că le-a înpușcat chiar de moarte cățiva oameni, a lăsat prăvăliile, și au început a năpusti peste Jidani în case, stricându-le ușile și sfărâmându-le toate mobilele ce găseau prin case și prin curți fără a mai cruța ceva.

De usideri creștinii nu s'au apucau, fără numai dacă Jidani împușcau mai întâiu cu revolverele asupra lor. Destul că s'a început un măcel foarte îngrozitor. Prin cărcămele jidovești au stricat ușile pivnițelor și au spart cu topoarele buștile cu vin așa că erau pivnițele pline de vin. Jidovimea s'a ascuns prin podurile caselor, și se grămădeau la creștini, rugându-i și plătindu-le, spre a-i primi prin curți și case, spre a pute scăpa.

La casele și prăvăliile creștinilor vedeau stăpânii la porți, cu icoana Învierii Domnului în mână.

Politia înzadar și-a dat toată atenția spre a potoli răcoala, că nu i-a succedat, ziua dintâiu a Paștilor. Numai astăzi după cele 4 sau 5 regimente, cari sunt în oraș sunt toate pe străzi călcându-i cu cai și amenințându-i cu baionetele pe puști, s'au mai potolit.

Până în present nu se știe câți morți sunt, dară după părerea mea după-cum se ved plini de sânge morți pe străzi, apoi trec peste câteva sute, deosebit de care vor fi numai răniți; apoi din răsculați încă sunt câțiva morți și răniți și chiar și poliștii sunt răniți.

Răsculații sunt oameni de clasa cea mai de jos, servitori, zileri și alte soluri de calici, și vagabunzi, așa că nimica ce a fost jidovesc nu s'a cruțat chiar și câteva farmacii au fost cu totul zdrobite și sparte, felurite sticle cu medicină; din toate mărfurile aruncate pe străzi partea cea mai mare au fost sparte,

rupte și sfâșiate cu cuțitele, și parte mare s'au furat de alții, femei și bărbați, cari umblau numai pentru scopul acela.

În loc de-a pute merge la biserică, toți creștinii am fost nevoiți a ședea zi și noapte cu icoanele pe stradă și în ferestri cu luminări și cu candelile aprinse, spre a le arăta răsculaților că suntem creștini.

Aici au sosit telegrame că asemenea răcoala au fost la Odessa, Tiroșopol, și Bender, precum în alte orașele din Basarabia, unde Jidani ar fi fost aruncați de vii în Nistru.

Nicolae Rașca. Ab. nr. 2546.

Din Brad.

— Producțiunea și petrecerea meseriașilor români. —

A doua zi de Paștile noastre 7/20 Aprilie bravii meseriași români din Brad au aranjat a IV-a petrecere împreună cu declamări și cântece executate de coriști din Săcărâmb și de meseriași din Brad.

Di Filip Tirica, măsar brădean, a declamat cu multă duiogie „Rugămintea din urmă” de G. Coșbuș; ear' di I. Perja, calfă de ferar, cu sentiment și multă pricepere, a declamat „Bașivul” de T. Sp., producând în ascultători mult haz și scerând aplauze frenetice.

Coriștii din Săcărâmb, toți holtei și băieși, în frunte cu învățătorul de acolo Ioan Jula, în număr de 13, a 2 a zi de Paști au cântat în biserică la liturghie și seara la petrecerea meseriașilor s'au produs cu 7 cântece și o declamare.

Și la petrecerea aceasta a IV-a a meseriașilor noștri a participat un public numeros și ales din Brad și jur, deși timpul a fost nefavorabil. Aceasta destul de limpede dovedește, că on. public rom. dă atențiune tot mai multă și se interesează viu de soarta și înaintarea meseriașilor noștri.

Pe lângă succesul moral a fost destul de multămitor și cel material. Au intrat 166 cor., au eșit 111 cor., a rămas venit curat 55 cor., din care 50 cor. s'au dat destinațiunei pentru „Fondul de ajutorare al învățăcelilor și sodalilor meseriași români din Brad”, care fond de present face suma de 316 cor. 86 b. plus interesele, rezultat numai din venitul curat al celor 4 producțiuni teatrale ale zeloșilor noștri meseriași; ear' 5 cor. s'au dat „fondului de zestre” pentru fetele sărace, dar' harnice și cu frica lui D-zeu, cari se vor mărita după meseriași români buni, morali și harnici. Din fondul acesta modest înființat numai în 1902 s'au împărțit câte 30 cor. (de tot 90 cor.) la trei fete măritate după Al. Săbău, croitor, alta după Sabin Jula, pantofar, și a treia după măsarul Filip Tirica, toți meseriași harnici, morali și religioși.

La petrecere au suprasolvit d-ra Olimpia Omătă 80 bani; Szocs, Szabó, câte 20 bani; au contribuit d-nii Mihail Stola și F. Menking, director de băi, câte 2 cor. Ulterior a mai contribuit dl Alexandru Drăia, învăț. pens. din Criștior, 6 cor. la „fondul de ajutorare al învățăcelilor și sodalilor meseriași români din Brad”.

Cea mai caldă mulțumită se exprimă tuturor, cari au participat la petrecere și cari au binevoit a sprigini nobilul scop.

Că și bunii noștri meseriași rom. din Brad pe lângă multele neajunsuri jertfesc timp și bani, se trudesco și nisuesco în armonie a ajunge și a emula în cele bune cu colegii lor din alte centre mai mari, on. public se poate convinge din următoarele:

Încă în 22 Februarie a. c. zeloșii meseriași rom. din Brad, convocați la o adunare, fără preget s'au prezentat aproape toți. Deschizându-se adunarea, din vorbire s'au convins, că reprezentățiunile lor teatrale și petrecerile au avut succese neașteptat de bune. Animați de aceste succese și de activitatea febrilă a meseriașilor rom. din Sibiu, Brașov, Arad, Orăștie și alte centre mai mari, după o înțelegere comună au primit propunerea și s'au hotărât cu entuziasm, să înființeze „corul meseriașilor”, cu scopul de-a înălța în biserică „serviciul dumnezeesc”, ear' petrecerile lor să le facă mai plăcute și mai atrăgătoare.

Ca hotărârea luată să fie sfântă, și nu foc de paie după părerea greșită a unora, cari dintr'odată ar voi să zboare în înaltul cerului, s'au legat sărbătorite prin următorul

Obligăment.

Subscripții și cei-ce vor mai subscrie, dorim din adâncimea sufletului nostru curat creștinesc, ca ceremonierea slujbei dumnezești, ca în alte multe locuri, așa și la biserică noastră din Brad în Dumineci și sărbători să înalțe și să câștige inimile credincioșilor noștri de legea ortodoxă, de aceea ne obligăm a înființa „corul bisericesc” prin propriile noastre puteri și ale celor, cari se vor îndura a ne veni în ajutor; sărbătorite declarăm și jurăm, că ori-ce greutateți ne vor eși în cale, nu ne vom da îndărăpt, nici vom da ascultare glesurilor cobitoare, ci în unire vom lupta contra lor, să le învingem, și sub nici un privilegiu nu ne vom retrage, ci fiecare dintre noi cu zel și bunăvoință vom stărui și munci, ca corul susnumit spre mărirea bisericii noastre, spre înălțarea bucuriei sufletesti a credincioșilor să se întărească și să înflorească.

Totodată ne obligăm la solvi din puștinul nostru ca taxă anuală fiecare câte 2 cor. una în 1 Aprilie și a 2 a la 1 Octomvrie a. c. pentru acoperirea remunerațiunii instructorului:

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Brad 22 Februarie, 1903.

(Urmează 40 subscrieri).

Coriștii în număr de 15, puteri foarte bune, și-au și început activitatea în 1 Martie a. c. se țin de cuvânt și frecventează orele de cant foarte regulat și progresează sub dirigența dlui Mihail Stola, instructor de cant la gimnaziul din Brad.

Bucură-te on. public de bucuria noastră! Sus inimile, bravi meseriași! Prin unire, credință și voință tare, prin muncă neîncetată și cruțare dela puțin la mult vom ajunge spre binele neamului!

Vas. Bocuș.

Emigrarea la America.

»P. Lloyd« publică o corespondență din New-York, pe care o publicăm și noi, conținând date foarte interesante.

Emigrarea în Statele-Unite a crescut din anul trecut incoace grozav. În anul 1900 au emigrat la America (numai Statele-Unite) 448.572, în a. 1901 deja 487.918 și în a. 1902 chiar 648.743 persoane. Anul acesta se pare, că va crește numărul, căci șurile cele mari de pe Ellis Island sînt mereu pline. În săptămîna ultimă a lui Faur au debarcat (coborît de pe vapoare) 16,000 persoane, în primele zile din săptămîna întîiu a lui Martie 3200, între cari 2700 din *Austro-Ungaria*.

Vîzînd emigrarea aceasta mare, funcționarii americani au fost foarte aspri față de cei sosiți și mulți dintre ei au fost condamnați la deportare, adecă trimiși înapoi la Europa. Partea cea mai mare din cei-ce emigrează din Ungaria nu cunosc dispozițiunile legii americane de emigrare din 1891. Legea aceasta nu iartă să rămîna în America pe cei nătîntoși, hăbăuci, nebuni, schilavi, pe cei ofticoși, cu boale de pele, aprinderi de ochi etc., apoi criminali, săraci, femei singure cu copii mici, fete cu copii, precum și lucrători, cari au încheiat înainte de a merge la America contract de lucru. Afară de aceea trebuie să aibă fiecare cel puțin 120 marce (o marcă 50—60 cruceri) la el sau să stee cineva bun pentru el.

Legea de emigrare s'a schimbat în anul din urmă, hotărîndu-se ridicarea dării de cap dela 1 dolar la 2 dolari și statorîndu-se dreptul guvernului de-a pute trimite pe cineva înapoi la Europa, chiar și dacă a petrecut doi ani în America.

Intre cei emigrați în anii 1901—1902 au fost 50.000 din Germania, 60.000 din Irlanda, 192.000 din Rusia (mai ales Jidani), 286.000 din Austro-Ungaria și 304.000 din Italia. Emigrarea din Germania scade din an în an, cu atât mai mult crește însă cea dela noi. Și e trist lucrul acesta, dacă ne gîndim, că sute și sute de muncitori stau fără lucru pe la porțile fabricilor.

Un descântec bun.

Era pe la Bunavestire și pescarii din sat aduseseră la curtea grofească o covată de pești. Se făcuse din ei o ciorbă gustoasă.

Nu știu cum s'a întîmplat însă, că proprietarul, deși în viața lui mult pește mîncase, fără să i-se fi întîmplat ceva, de astă-dată i-s'a oprit un os în gât și nu vrea să iasă de-acolo cu toți pumnii, ce-i trăgea la ceafă cocoana. Doctorul la distanță de vr'o 30 de kilometri, până vine, proprietarul poate să a dus pe cealaltă lume. Ce era de făcut?

Pe lângă casa lui trăia o femeie bătrîna cu numele Firona, cam muca-lită de felul ei și care se ocupa și cu descântatul.

De câte-ori n'au vindecat babele boale, pe cari doctorii nu le-au putut vindeca. Cine știe, poate Firona va

O nouă reuniune de meseriași.

»Unirea« scrie: Meseriașii români din Blaș, cu mulți ani înainte de aceasta, au voit să-și facă o reuniune, cum au străinii și Românii din alte comitate mai fericite. Dar' nisuițele lor în această direcțiune au fost fără rezultat. Stăpînirea nu le-a încuviințat statutele. Dorul de a se întruni s'a ivit și în 12 Ianuarie 1902. La inițiativa hotelierului Augustin Coltore și A. Gruța, se întrunesc în adunarea generală și hotărîesc înființarea unei reuniuni. Frecvența și însuflețirea acestei adunări dovedea lipsa arzătoare a reuniunii. S'a ales o comisiune, în persoanele profesorului Gavril Precup și Aug. Coltore, care să facă demersurile pentru susținerea statutelor spre aprobare. Comisiunea și-a făcut lucrurile. Dar' aprobarea a mers mai cu anevoie. Proiectele de statute au fost respinse de 3 ori sub felurite motive fără basă legală. Cuvîntul român din titlul societății le-a scos ochii. Am fost siliți să ne botezăm reuniunea de două ori, numai să avem pace. În sfîrșit post tot discrimina rerum, în primile zile ale lui Aprilie am primit statutele provăzute cu clausula de aprobare. În Dumineca Floriilor s'a ținut I. adunare constituantă. Desbaterile acestei adunări, ca și ale aceluia de mai înainte, le-a condus Rever. Domn canonic Dr. Augustin Bunea. Au fost de față meseriași și sodali români în număr frumos. Să cetesc statutele aprobate și înainte de a se purcede la constituire, se face înscrierea membrilor. Numărul membrilor înscriși până acum este de 79. Purcîndu-se la constituire, adunarea și-a ales următorul comitet: president profesorul Gavril Precup; vice-president Aurel Trifan, secretar Vasile Bersan, cassar Gregoriu Ordace, controlor Augustin Coltore, bibliotecar Demetriu Turcu iunior, econom Dragoș Ștefan, iar membri în comitet: Dr. Iuliu Maniu, Ștefan Oltean, Mircea, Ioan Christian și Vasile Barna.

Statutele societății prevăd multe lucruri bune pentru meseriașii noștri. Acum e rîndul nostru să ne grupăm toți pe lângă ea și în bună înțelegere

să lucrăm pentru consolidarea și înaintarea ei.

Ni-se impune această datorință mai ales acum, când străinii de neam și aspirațiuni sub fel și fel de momeli vreau să ne strice rîndurile și să ne lipească de societăți nepotrivite cu firea noastră.

Un meseriaș.

PARTEA ECONOMICĂ.

Cucuruzul.

Abia au trecut 200 de ani, de când s'a introdus și în patria noastră cultura cucuruzului într'o măsură mai mare și eată, că astăzi nu mai poți afla o singură economie, fie aceea mare sau mică, pe unde se înțelege și clima o îngăduie aceasta, din care să lipsească cultura aceluia. O plantă atât de iubită și binecuvîntată ca cucuruzul, nu mai există alta cu deosebire la poporul nostru.

În patria noastră mai nici una dintre sîmînături nu are darul cucuruzului, de oarece el de puține ori înșală pe cultivător în așteptările lui! Se potrivește mai preste tot locul cu clima noastră! E răbduriu atât la secetă, cât și la umezală. De câte-ori nu-l vedem pe timpul secetelor mai îndelungate cu foile sucite și ofelitate, ear' după-ce dă o ploaie mai înbelșugată, numai ce-l vedem, că odată se învesește. De câte-ori nu-l vedem pe timpul vărsărilor de ape înnotînd prin acelea, ear' după-ce se scurg apele, îl vedem, că deși îngălbinește puțin, totuși după-ce se sapă din nou își continuă vegetațiunea mai departe.

Dacă până acum a făcut cucuruzul oarecare concurență celorlalte sîmînături, când adecă se cultiva mai cu seamă după sistemul vechiu, sîmînându se împrăștiat și sîpîndu-se tot numai cu sapa de mîna, ce va fi pe viitor, când metoda vechiu de cultură se tot strîmtează, făcînd loc culturai mai estinse, care acum se sîvîrșește cu mașinile de sîmînat și sîpat atât de practice și spornice, trase cu ajutorul vitelor? De sigur, că cucuruzul are să facă pe viitor o concurență și mai sdrobitoare celorlalte sîmînături.

În adevăr, că prin metoda primitiv de cultură, cucuruzul se pute cultiva mai bine, dar' cultura lui devine tare scumpă, cu deo-

avé vr'un descântec pentru înecatul cu os de pește.

Așa s'a gîndit cocoana boierului și repede trimite după Firona.

Cât era însă Firona de înțeleaptă, și câte descântece știa ea pentru deochiu, pentru durere de inimă și pentru alte pacoste mici și mari, ce pot să-și ajungă pe om și animal, — pentru înecatul cu os de pește nu știa nimica.

Firona însă nu și-a perdut rostul și își zise: Dacă nu știu vr'un descântec pentru osul de pește, ce s'a oprit în gâtul domnului, atunci am să fac eu unul, și s'a dus la curte.

Cînd a sosit Firona, domnul abia mai pute rîsufla. Firona se apropie de dînsul, îl apucă cu o mîna de mîna stîngă, ear' cu cealaltă făcînd la cruce în palma domnului, cuvînta așa:

La Firona-i trebuie fîrînă,
La Firona-i trebuie slînină,
La Firona-i trebuie o perînă,

Firona n'are nici o ciulină,
În post îi bună și-o maslină
La Firona-i trebuie o gîină.
Și-i mai trebuie ș'un cocoș
Să-l ducă acasă la moș.

Ori-cît de încet a pronunțat Firona descântecul seu improvisat, domnul totuși l-a auzit și l-a umflat un rîs așa de strașnic, încât osul de pește a sărit la o distanță de câțiva pași.

Nu știm, ce rezultate o fi obținut Firona cu cele-lalte descântece ale sale, cu acesta însă a reușit pe deplin. Si domnul i-a dat apoi fîrînă și slînină și tot ce pomenise ea în descântec, afară de masline, care nu se găseau pe acolo.

Nici-odată Firona n'a avut de Pasci atîta belșug în casă, ca atunci.

Și istoria asta e adevărată.

Deacă nu credeți, întrebați pe oamenii din Restoci. **De la leten.**

se bire în economiile cele mari, pe unde de regulă lipsau brațele muncitoare. De aceea apoi în astfel de economii, cultura cucuruzului de regulă se făcea în parte. Astăzi însă nici în asemenea economii nu se mai cultivă în parte, de oare-ce puterea brațelor este înlocuită prin aceea a vitelor.

Săpă de mână »și-a trăit traiul și și-a mâncat mălaiul«, zic unii dintre economiștii de astăzi, care și-au aflat și anumite cusururi, ca să o poată pune alături cu »sapa de lemn« de odinioară. Aceia susțin adecă, că ea ar reteza și vătămă prea tare rădăcinile din pământ, ba une-ori când nu e purtată cu destulă grijă chiar și firele mai fragede ale cucuruzului. De aceea voesc să o înlocuească numai cu grapa și cu mașina de săpat, care, după părerea acelor, ar pute face mai tot același serviciu.

În unele economii mai mari, au început a înlocui pe întinderi mai mari dela șes, sapa de mână cu grapa și cu mașina de săpat. În loc ca să se mai sape pe rînduri cu aceea, s'a grăpat numai locul, nu numai în lungul, ci chiar și în latul. Cu prilejul acela, ce e drept că s'a mai smuls și câte un fir de cucuruz, dar' împrejurarea aceasta a servit mai mult de învățatură pentru viitor, când apoi s'a sămănat mai multă sămăntă ca de obicei, ca adecă să nu se prea cunoască daună făcută. Grăpatul s'a făcut de regulă pe timp deplin svētat și după ce a răsărit bine tot cucuruzul. La 10 zile după grăpat, s'a săpat apoi locul ca de regulă la o adâncime de un lat de mână printre rînduri. Săpatul acesta s'a făcut cu mașina de săpat nu numai în lungul, ci chiar și în latul. La două trei săptămâni s'a săpat apoi pentru a doua oară, dar' ceva mai afund și adecă ca de două palme, ear' ceva mai târziu s'a săpat apoi tot numai cu mașina de săpat și pentru a treia-oară. În modul acesta sapa de mână a rămas cu totul delăturată dela cultura cucuruzului.

Tot în unele economii mai mari s'au făcut încercări după sistemul american de cultură, ca adecă să nu se mai adune țărîna (moșinoaie) pe lângă fire, de oare-ce se susține, că sistemul acesta ar fi desavantajos și pe timp de secetă șirele de cucuruz nu ar fi espuse așa tare arșitei soarelui, ca cele din moșinoaie adecă ca când se adună țărîna pe lângă ele. Sistemul acesta de cultură, cu deosebire în economiile mai mari, se bucură de mulți partizani și din acel punct de vedere,

fiindcă nu e împreunat mai cu nici un fel de cheltueală cu lucrătorii

În economiile cele mici, cu deosebire pe unde pământul încă nu e comasat, ca să se poată săpa în lungul și latul, o să mai treacă încă multă apă pe Olt, până când se va scoate sapa de mână din folosință. Tot astfel o să mai treacă mult până când se va convinge și micul econom, că sistemul american de cultură e mai bun ca al nostru. Pentru-că deși partizanii sistemului susnumit susțin, că tot așa le culcă furtunile la pământ, pe cucuruzele cu moșinoaie, ca și pe acelea, cărora le lipsesc, totuși partizanii sistemului nostru de cultură sînt neînduplecați și aceasta o fac ei din mai multe puncte de vedere.

Până-când deci nu ne vom convinge despre un metod mai bun de cultură, ca cum e acela pe care îl deprindem acum, se nu ne abatem dela el. Să căutăm numai, ca să alegem cât mai bine cucuruzul de sămăntă din tullei cei mai mari și mai frumoși. Pe acestia se-i alegem bine încă de toamna, cu prilejul desfăcutului se-i lăsăm cu foi, ca să se poată împletii. Coșitele cucuruzului de sămăntă se le atărnam apoi pe la cătușile porurilor, ca să se poată svēta bine până-când dă gerul Primăvara când desfacem cucuruzul de sămăntă, să grijim ca vērfulile tulleilor, cari conțin boane ceva mai mērunte, se le desfacem de o parte și nu mai mijlocul și partea din jur se le desfacem pentru sămănat.

În legătura cu sămănta stă mai departe sămănatul. Se grijim ca acesta încă să se facă după-cum îl recere clima și împrejurările locale. Astfel pe unde pământul e bun să-l sămăntăm cu mașina de sămănat, pe unde acela e mai strop și sērăc se-l punem cu gunoii și în cuib, ear' pe unde e coastă se-l sămăntăm din mână imprăstiat. După sămănat să avem de grijă, ca sămănta de cucuruz la timp priincios trebuie se răsără în decurs de 10—12 zile. Dacă cumva nu răsare în timpul arētat, să căutăm sămănta și s'o înlocuim cu alta proaspētă înmuiață și încolțită de acasă

După-ce cucuruzul sămănat a răsărit tot bine, așa încât se pot vedea șirele lui, putem încerca și noi în economiile cele mici, ca se le grăpăm înainte de a ne apuca de săpă când vedem că și timpul ne ajută la aceasta. Prin grăpat nu numai că se mai țărînează pământul, dar se mai rup și multe rădăcini și burueni, cari răsar de-odată cu cucuruzul. Afară de aceasta și săpatul se poate face cu

mai multă ușurință, ca atunci când pământul nu e grăpat.

Să fim cu o deosebită luare aminte și la acea împrejurare, ca firele răsărite să fie tot la o depărtare anumită unele de altele. Astfel în pământul mai bun le putem lăsa și ceva mai dese, căci de regulă și așa toate răsar, dar în cel sērăc și mai strop să nu le lăsăm mai dese, ca de 30—15 cm unul de altul. Dacă vedem, că la rădăcinile firelor de cucuruz, după ce cresc mai mari, se ivesc și așa numiții »pui de cucuruz«, pe aceia să-i rupem și depărtăm de acolo fără amănare, de oare-ce ei încă sug o parte însemnată din nutremētul acelor și astfel le pot împedeca în creșterea și dezvoltarea lor regulată.

Pe unde se mai cultivă printre firele de cucuruz și alte plante, precum sînt: fasolea, mazărea, bostanii, cânepa de toamnă și a să îngrijim, ca firele plantelor respective să nu fie în mijlocita apropiere cu a celor de cucuruz, ci la depărtarea cuvenită. Pe unde aflăm fire molipsite de tăciune, care se desvoaltă une-ori într'o măsură mare, să le tăiem și astupăm fără amănare în pământ, de oare ce din acela s'ar pute molipsi și cele sănătoase

Cu deosebită băgare de samă trebuie să fie economul nu numai la sămănatul, ci chiar și la săpatul cucuruzului. Timpul cel mai potrivit pentru săpatul cucuruzului este atunci, când pământul nu e nici prea moale, dar' nici prea tare, ci se află în gradul de mijloc al umezelei și al uscăciunii. A săpa cucuruzul când e prea moale, nu numai că nu e folositor, dar' poate deveni chiar stricacios, de oare ce silește aerul de ese afară dela rădăcinile firelor, împedecă lumina și căldura de a pute străbate la acela, așa că în cele din urmă vedem că se îngălbinește și pier.

Deși partizanii sistemului american de cultură susțin, după-cum am văzut mai sus, că adunatul țărînei pe lângă fire la săpatul din urmă nu ar fi de neapărată trebuință, totuși noi recomandăm economilor noștri, ca să-l deprindă și mai departe, de oare-ce moșinoaiele acelea de țărîna totuși țin oare-cum de un razim mai bun pe lângă fire, ca dacă ar lipsi; cum se adună moșinoaiele acelea din pământul cel lucrat dela suprafață, conțin în sine cel mai bun nutremēt, pe care îl află firele de cucuruz mai adunat la un loc, ca într'un blid; mai departe moșinoaiele acelea pot să rețină în un timp mai îndelungat umezala de lipsă pentru firele de cucuruz; în sfērșit moșinoaiele acelea mai ridică oare-cum

Moara de pe tēu.

De N. R. Păunaș
(Urmare).

Morărița vērându-și fata, sufletul ei, scăpată citavă din ispită, muria și învia de bucurie, mulțumea cu mătânii lui Dumnezeu pentru-că a ocrotit-o cu dreapta cea puternică. Morarul se bucura și nu prea, lui îi sta ghimp la inimă, că odorul lui va sta în legătură cu Necuratul și... se bucura și supăra, sufletul îi era neliniștit. Dar' ca să și înfrângă și el supărarea, luă niște oale mari și alergă în pivniță după vin ca să se ospeteze cu obștia românească, pe când ucenicii lui se îngrijau de pietrele morii, ca grăunțele să se prefacă în făină bună și mēruntă.

Da curgia vinul; din mână în mână umblau oalele și obștia închina în sănătatea fecioarei și a casnicilor. Unii urau »Păuniței« ca cât de curēnd să

'mi-o vadă mireasa celui mai voinic frumos și bogat fecior din întreg cuprinsul, alții să-i dăruească bunul D-zeu cei mai frumoși copii și alții altele. Fata se înfioră la auzul astorfel de vorbe, dar' iute se reculege făcēnd gurii rost: »Da pe cel mai frumos, pe cel mai curat și măreț mire mi-l-a dărui D-zeu, pe însuși fiul seu, Mântuitorul nostru, mireasa lui sînt, să știți«. Obștia în-etă cu vinul, se încrucii, făcea la mătânii, rostind rugăciuni, ca s'o ierte D-zeu, că nu știe ce vorbește, a înebunit, și-a pierdut mințile prin locul rēposatului de veci, ci că nu ar fi bine să mergi în miezul nopții la morminte. Fata însă le tăia vorba din gură: »Nu mi-am pierdut mintea, eu știu ce vorbesc, voi însă sînteți prea încātușați la minte de-a mă înțelege, mireasa Domnului sînt, care mi-a hărăzit cel mai voinic și blând copil, eată-l aicea, e poporul plăcut, poporul cel ales al lui D-zeu, e neamul nostru românesc, care

de mult doarme, încātușat în lanțurile grele ale păgănilor. Pe min' mă trimite a-l scula din somnul de moarte, ca să ne apărăm limba și biserica, căci să ni-le răpească vreau. Păgânii ne sbiciuiesc, ne torturează, și voi tot blânzi și răbdători sînteți. În curēnd o să rēsune buciumul de alarmă și vai de păgânii, cari ne-au hulit și hulesc că am fi o limbă țigănească, un neam venetic din ciobani fugiți și hoți. Minciună e toată vorba lor, oameni buni. Limba noastră e cea mai frumoasă limbă din întreg pământul; e fiica miezînă a mamei »Roma«, sora Franțuzului cel puternic și a Italianului. Nu sîntem un neam venetic, ci noi dintru'nceput am fost aicea. Doina cea dulce și mângăietoare din început ispititu-ni-a cuprinsurile, a trăit atâtea sute de ani și astăzi vreau să ne-o răpească, să ne amuțească inimile. Noi sîntem neamul cel mai vechiu în țeara aceasta; popor plăcut lui Christos, căci noi am fost apostolii crești-

și locul pe lângă firele de cucuruz, așa că dacă ploaie timp mai îndelungat, apa nu stă tocmai pe lângă firele de cucuruz.

Cu privire la răritul cucuruzului, se susține pe unele locuri, că firele trebuie să fie așa de departe unele de altele, încât »să poată dormi o vită între ele«. Răritul acesta se practică mai cu samă în unele economii mai mari, unde după-cum am zis nu se întrebuintază sapa de mână, ci locul se sapă în lungul și latul tot numai cu mașina de săpat! În părțile noastre se susține, »că depărtarea dintre șire să fie și între fire«. Dar' nouă ni se pare, că în pământurile mai bune chiar și așa, cucuruzul e cam rar. În privința aceasta, mai bine ne putem îndrepta, după împrejurările locale și deprinderea, ce o avem la cultura cucuruzului.

Dacă, pe lângă altele, vom ține cont și de acestea câte-va recerințe la cultura cucuruzului; dacă binecuvântarea Ceriului încă nu ne va lipsi: atunci putem fi siguri, că și pe lângă sistemul nostru de cultură putem dobândi cele mai îmbelșugate roade de cucuruz.

Ioan Georgescu.

O plantă bună de miere.

În timpul din urmă pășunile se împușinează mereu așa, că la șes, unde pământul e arabil, abia a mai rămas ceva nearat. Aceasta a avut de urmare, că în multe locuri au trebuit să se lase de stupărit, căci din lipsă de pășune albinele nu mai aveau de unde aduna nici atâta cât să poată ierna și și stuparul trebuia să le nutrească fără să aibă ceva folos.

Această împrejurare a pus pe gânduri pe stupari față de viitorul stupăritului și au început a căuta mijloace de salvare; a căuta plante, ale căror flori să fie un nesecat isvor de miere.

S'a căutat și s'a aflat. Planta se numește »phacelia tanacetifolia«. Spun cei-ce au făcut probe, că florile ei sunt așa de mieroase, încât o albină se umple din 3 floricele și nectarul asudă mereu în potir, așa că toată ziua pot lingări albinele în florile acestei p'ante minunate. Marele stupar, baronul Ambrózy Béla zice, că după un pătrar de juger, ce 'l-a sămănat cu phacelia, a avut mai mult folos decât de pe hotarul de 10.000

jugere din împrejurimea stupinei. Zurerul și voia bună a albinelor pe aceste flori spun că e nedescriptibilă. În zile călduroase cu zăduf câte 2—3 albine lingăresc din un potir.

În ținutul nostru încă n'am ajuns să ne punem pe griji pentru viitorul stupăritului. Avem pășuni destule. Grija noastră e încă introducerea stupăritului rațional.

Pentru aceea însă nu strică să facem în mic probe cu această plantă. Se desvoaltă cam în 8 săptămâni și apoi înfloreste vr'o 6 săptămâni în continuu. Să poate sămăna ori când, dar' trebuie întocmit așa, că înfloritul să cadă în un timp, când n'au albinele altfel de pășune. Să poate folosi și ca plantă de nutreț, dar' atunci trebuie cosită în a doua săptămână a înfloririi, de altminterlea acum încă să rentează mai bine dacă să cultivă pentru sămăntă și albinele încă pot profita de întreaga durată a înfloririi. De juger trebuie cam 4 chilo sămăntă.

În cantități mai mici se poate căpăta la Szénássy Ferencz în Herend (Veszprém-megyé); 10 decagrami costă 80 bănuț cu cheltuielile de postă cu tot.

De-ale pomilor.

Pentru-ca să căpătăm fructe frumoase și mari trebuie să nimicim cât mai de vreme mugurii nefolositori de pe crăcile puternice și cât mai târziu de pe crăcile slabe. Căci cu cât sunt mai puțini muguri pe o cracă, cu atât vor fi mai puține frunze și prin urmare va fi atras mai puțin suc.

Să se lase pe crăcile puternice un număr mai mare de fructe și să le nimicim de tot pe părțile slabe; crăcile se vor desvolta mai încet ca acelea din părțile slabe.

Să se rupă pe părțile puternice un anume număr de frunze sau jumătate din lungimea lor, de oare-ce scăzând numărul frunzelor vom împiedeca suc de-a ajunge în așa mare cantitate.

Frunzele cari s'ar depărta de tot nu trebuiesc rupte, ci tăiate în așa mod ca să rămână codița frunzei.

Să se ciupească mugurii, cari nu sânt de lipsă la formarea scheletului pomului împedcând mugurii de-a absorbi o prea mare cantitate de mazăgă rămânând cea mai mare parte în folosul fructelor.

Să nu se lase pe pom decât un număr de fructe potrivit cu puterea lui rupând pe celelalte din momentul ce au atins a cincea parte din mărimea lor. Vom avea un număr mai restrâns de fructe, dar' vom obține aceeași cantitate în greutate, ceea-ce e mai bine.

Să se stropească fructele cu o soluțiune de sulfat de fer, căci sulfatul de fer, întrebuintat sub formă de soluțiune, stimulează foarte mult puterea de absorbire a foilor, care atrag, în acest cas, o mai mare cantitate de mazăgă din rădăcini. Dacă am spoi fructele crude cu această soluțiune, ele vor crește în mod neobicit. Trebuie să procedăm astfel: întrebuintăm soluțiunea în proporțiune de un gram și jumătate la un litru de apă; stropim fructele, când nu sânt atinse de razele soarelui; repetăm această operațiune de trei ori și anume: când fructele au ajuns la un sfert din desvoltarea lor; când au ajuns la jumătatea mărimeii lor; când au căpătat a treia parte din volumul lor. Această soluțiune are proprietatea de-a activa puterea de absorbire a fructelor, atrag la dinsele o mai mare cantitate de mazăgă și se fac astfel de mari, că de multe-ori volumul ce-'l capătă le micșorează calitatea.

SFATURII.

Timpul cel mai potrivit pentru a da iapa la armăsar. Iepele se dau la armăsari dela Februarie, până la sfârșitul lui Iunie. Cuvântul pentru care se alege acest timp este, că iepele sânt în căldură și, prin urmare, atunci prind mai bine. Deosebit de aceasta, nașterea mănzului căzând tot în acest interval, timpul e mai priincios pentru desvoltarea lui decât dacă nașterile s'ar întâmpla toamna. Timpul dela Februarie la Iunie este cel mai priincios mănzului

nismului. Plaiurile, văile și munții acestia sânt leagănul românismului. Oare nu din țeara aceasta a descălecat Dragoș în Moldova, nu din șesul Oltului s'a dus Radu Negru în Muntenia de s'a luptat cu hoardele Turcilor. Și apoi cine a fost un Ioan Huniade? Tot Român! care a apărat patria atâta vreme, ca acum să ne sugrume pe noi.

Poporul blând, plăcut lui D-zeu, înrobit a fost, și în robie e și acum. Ne țin păgânii în întunec silindu-ne a dibui prin besna încuibată de ei. Prin minciuni, viclenii, prin uneltiri a fost Dunărea furată. Strigați în lumea largă, că minciună e toată vorba lor. Rupeți lanțul ce vă rănește brațele și picioarele, sculați-vă din somn, alungați întunerecul, veniți la lumina soarelui dreptății de vedeți cum ne rup din carne, cum ne storc păgânii sângele!... »O să le arătăm că nu degeaba ne-a fost Romanii strămoși!« Morarul și groful se minunară, că de unde poate să aibă fecioara atâtea

cunoștințe, atâta suflet pentru neamul românesc. Plângea de bucurie groful și cu mândrie și-ar fi jertfit tot, chiar și sufletul pentru neamul românesc. Morarul însă sta supărat, îl durea inima, că în curând își va pierde odorul.

Fata sta acum retrasă la fereastră cătând gânditoare în zarea albastră, pe când mulțimea își urma strigătele de răsbunare în contra păgânilor. Luna suridea pe bolta fumuriă înmuind fața »Păuniței« cu razele ei aurii într'o lumină Dumnezească de sămăna mai mult ângerilor, decât ființelor pământene.

Într'aceea sosiră și haiducii, 12 la număr, înalți spătoși, voinici nevoie mare. Auzind sgomotul acela, nu încercară a intra, nu doară că le era frică, ci că le-era ca să nu verse sânge românesc, sânge nevinovat. Vătavul, un voinic de să nu-'i afli păreche pe întreg pământul, nu știu cum s'a întâmplat, de și-a ridicat privirea spre fereastră unde

sta fecioara. La vèzul acestei frumșei inima începù fără veste a-'i bate, și îi bătea de să-'i rupă coastele, mințile 'i-se întunecară și p'aici p'aici era să leșine de dragul ei. Sta înlemnit în mijlocul drumului, și de nu-'l urneau ortacii lui din loc, acolo 'l-ar fi aflat zorile, de bună seamă. Dar' noroc mare a fost dela Tatăl din cer, că numai vètavului s'a arătat frumoasa morarului, căci de ar fi zărit-o toți haiducii, stăpânirea ungurească mi-ar fi pus mâna pe ei, și ar fi umplut temnița Clujului de haiduci.

Părăsiră deci earăși în liniște moara, făr' a face vre-o isbândă și dând ocol săticelului, intrară în cimitir, unde lăsară caii cu prada. Dar' ce vèzură, nu puteau crede ochilor. Crucile deșerte fără cai. Făcură niscai ochi mai mari ca de alifant, numai ca să vadă mai bine. Dar' ași! ce să vadă, tot numai cruci cucernice, semnul creștinilor. Și apoi să fi vèzut o încurcătură, o învâlmă-

pentru că laptele iepei e mai gras din cauza pășunii, iarba e mai fragedă și se poate folosi de ea atât iapa cât și mânzul. E bine, ca mânzul să se nască în Martie sau Aprilie, când încolțește iarba. In aceste luni temperatura e cea mai dulce și cea mai priincioasă și muștele nu sânt așa de supărătoare. Iapa se dă la armăsar într'un loc liniștit și cât se va pute ascuns vederii. (Din povețele practice ale căpitanului Miron Costin). După-ce mânzul a împlinit un an, e timpul cel mai nimerit pentru a-l castra, afară numai dacă el nu ar fi destul de desvoltat. In acest cas, jugănirea se amână până-ce mânzul împlinește 18 luni. Lunile cele mai favorabile pentru jugănire sânt: Aprilie și Maiu în primăvară și lunile Octomvrie și prima jumătate a lui Noemvrie, toamna, pentru-că în aceste luni nu e nici căldură, nici ftig prea mare, nici insecte atât de multe, care de preferință se pun pe răni.

Altoii din tîrg. Obiceiul de-a cumpăra altoi în tîrg e foarte păgubitor, și cu toate acestea el se răspândește tot mai mult. In piață se duc de regulă altoi, cari n'au putut fi vînduți altminteri. Pomiișorii acestia au fost purtați zile întregi și rădăcinile lor foarte gingașe au fost espuse fără nici un scut aerului și luminei. Cumpărătorii unei astfel de marfă perd orice plăcere pentru pomărit, fiind-că plantarea de regulă nu le succede. De aceea: cumpărați pomii din grădină și nu din piață!

Știri economice, comerc., jurid., industr.

Dela băncile noastre. »*Brădetul*«, în Orlat. Dep. spre fruct. cor. 263.210.—, fondul de rezervă cor. 15.637, profitul net cor. 3922.—.

»*Ciuchiceana*«, în Ciuchiciu. Profit net cor. 190, capital social cor. 3746.—.

»*Fortuna*«, în Rodna-veche. Profit net cor. 8811.39, dep. spre fruct. cor. 180 313.—, fondul de rezervă cor. 19 528.—.

»*Unirea*« în Vad. Reserve cor 1770.—, dep. spre fruct. cor. 97,958.—, profitul net cor. 4478.29.

șeală, știți de-ale turnul babilonicile. Căutau sērmanii în sus, căutau în jos, nici pomeneală de cai. Ba în dreapta, ba în stînga, dar' de loc. Mai cercetară p'aici, cercetară pe colo, caili ași! nici poveste. Umblau bieții buimăciți, de-a tărăbuțele de colo până colo, până eată vătavul dete de groapa deșertată, întră iute în ea, copârșeul desfăcut, cunoaște feciorul bogătanului, îi ea inelul din deget și sare afară din groapă. Ceialalți haiduci prinseră o cărărușe, ce ducea cătră ogrăzi. In cărare zărîră urme proaspete de cai. Merseră pe cărărușă în jos urmele tot mai bine se lămureau. (Va urma).

De-ale lui Cula.

— Ce-i Țigane, de ce te-ai mutat din satul tîu?

— Nu-mi plăcea apa.

— Dar' la ceialalți cum le place?

— Aia au după ce s'o bee.

»*Furnica*«, în Făgăraș. Fond. de rezervă cor. 75.143, fondul de pensuni cor. 19.220.—, dep. spre fruct. cor. 1.050.415.—, profitul net 23.760.—.

»*Lipovana*«, în Lipova. Dep. spre fruct. cor. 588.825 —, fondul de rezervă cor. 42 919.—, profitul net cor. 20.212.—.

»*Munteana*«, în Offenbaia. Profit net cor. 297 54, Reserve cor. 22 080.39, Dep. spre fruct. cor. 21.022.51.

»*Murșanul*« în M. Radna. Profit net cor. 9411.36, Dep. spre fruct. cor. 109 276.—, Reservele cor. 6152.—.

»*Severineana*«, societate comercială pe acțiuni în Caransebeș. Intreprinderea aceasta, înființată în 1898 a continuat și în anul de gestiune expirat a lucra cu succes pe un teren, pe care ne-am dat a vedea până acum la noi Românii numai perderi. »*Severiana*« cu un capital social de cor 117.000.—, aproape întreg vărsat arată la finele an. 1902 un profit net, de cor. 12.952.53, Fond de rezervă cor. 13.430.—.

»*Soimușana*« în Șoimuș. Profit cor. 1953 23, Dep. fruct cor. 4970.—, Fond de res. cor 2598.

Tîrgul din Bistrița. Tîrgul de vite oprit în Bistrița încă în luna trecută s'a deschis ear' cu ziua de 18 Apr. de când se pot mina la tîrg tot felul de vite.

Dela domeniile coroanei. Administratorul domeniilor coroanei din România, dl Kalinderu a dat un circular, în care spune, că de aici înainte dl Dobre Rădulescu, care e bine cunosător într'ale culturi viței de viie, pe lângă povețele ce dă locuitorilor la diferite ocațiuni, să le țină și câte o conferență în fiecare Duminecă sau sîrbătoare vorbindu-le despre însemnătatea culturi viiei, despre producțiune și despre îngrijirea ce trebuie a i se da.

Sfaturile sale teoretice vor fi însoțite și de demonstrațiuni practice, pe cari le va face, fie la via Administrației, fie la acelea ale locuitorilor.

Comerțul estern al Ungariei în primul cvartal 1903 presintă la *import* 8.9 milioane m. m. și 817.000 bucăți (5½ milioane m. m. și 200 000 bucăți din Austria), la *export* 14 mil. m m și 1 mil, 473.000 bucăți (9.4 mil. m m și 847.000 bucăți la Austria). Valoarea importului a fost de 286 milioane, a exportului de 296 mil. cor.

Programul examenului teoretic public ce se va ține la economia comitatensă Piața-tîrgului de vite nr. 10 (în 6 Maiu 1903) la 3 ore după amezai eeste următorul: 1. Limba maghiară. — 2. Aritmetica și geometria. — 3. Fisica. — 4. Științele elementare din economia de cîmp. — 5. Științele speciale din cultura plantelor. — 6. Fomologia. — 7. Științele speciale din cultura și igiena de vite.

Cărțile de economie, purtate de elevi, caietele lor etc. se espun spre vedere publică. Sibiu, în 21 Aprilie 1903. Presidentul comisiunii economice: *Reissenberger*, viccomite.

FELURIMI.

Hrana și munca. O revistă medicală engleză se ocupă într'un articol al său cu influența ce o are hrana asupra muncii omenești. Eată ce zice:

Soldatul roman, care știa să zidească drumuri atât de bune și care, pe când lucra, era armat cu scut greu și alte arme, trăia numai cu pâne neagră și vin acru. Superiorii lor aveau mare grijă, ca soldații să nu capete altă hrană. Totodată făceau ei, ca toți soldații, felurite exerciții corporale. Țăranul spaniol, care toată ziua muncește din greu, ear' seara dansează până la mezul nopții, mănâncă pâne neagră, ceapă și lubenițe (pepeni de apă). Muncitorii din Smyrna gem sub o sarcină de mai multe măjmetrice și totuși ei trăiesc numai cu fructe și masline (olive). Muncitorul din India și China (Kuli) trăește numai cu urez și este mai vînjos decât Negrul, care crede că nu poate trăi fără mîncări grase și fără carne.

RÎS.

Câștig țigănesc.

Se pune odată tovarăș un Țigan cu un Român. Tovărășia le era un cîmp, în care să samene ridichi.

Le samănă ei, resar ridichile, se întinde verdeața pe tot cîmpul de-ți era dragă lumea să o vezi și vine vremea să-și culeagă munca și să o vînză.

Țiganul ce s'a gândit?...

— Eu frunzele le vîz, sînt verzi, sînt frumoase, sînt mari, e cîmpul plin... De ridichi... de unde știu eu ce e sub pămînt acolo? Te pomenești că nu e nimic și mă păcălesc. Măcar mă aleg cu ceva.

Și hai să tragă pe sfoară pe Român.

Se duce la el și tura-vura, cum face el cum drege, spune că el ar vrè să aibă ce e d'asupra pămîntului, iar ce e dedesupt să rămână partea Romînului.

Romînul vîzîndu-l prost, firește, că nu mai putu de bucurie, că câștigă o grămadă, dar' se mai prefăcu că nu vrea, ca să amăgească pe Țigan bine.

Țiganul o ținea una, că el așa vrea.

Intr'un sfîrșit făcură zapis cum că se învoește Țiganul să ia verdeața ce crește d'asupra pămîntului, iar Romînului să i rămâie ce se află în pămînt.

Și când le-a fost vremea să le culeagă a luat Țiganul frunzele de n'a putut face nimic cu ele, iar' Romînul a vîndut ridichile și a luat o grămadă de bani pe ele, că erau multe și frumoase.

A vîzut Țiganul că a pățit'o.

La anul a pus curechiu. Inainte de a-l culege, Țiganul s'a gândit cum să facă, să n'o mai pață și anul ăsta ca'n cel ce trecuse. Se duce iar' la Romîn și îi zise:

— Ia hascultă, Romînico, m'ai păcălăt anul trecut.

— Apoi n'ai vrut tu? îl întrebă Romînul.

— Ba da, n'am ce zice, dar' anu iesta nu mă mai păcălesc. Anul ista îți oprești dumneata ce e de-asupra pămîntului, iar' eu să iau ce e în pămînt.

Și așa rămase Țiganul și anul ista cu cotoarele curechiului după cum rămăsese anul trecut cu frunzele ridichilor.

CRONICĂ.

Sfințirea noului episcop I. Papp dela Arad, s'ă va săvîrși în Sibiu, la 6 Maiu a. c. prin Esc. Sa Metropolitul și prin episcopul Popea.

Sărbarea Învierii în Viena și decorarea părintelui Boldea. Din Viena ni-se scriu următoarele: Și în anul acesta s'a sărbătorit sfintele Paști aici cu mare solemnitate. Duminecă la 4 ore dimi. s'au celebrat Învierea, ear' sfântul mormânt a fost și anul acesta păzit de brații noștri soldați ai regimentului 43. Asemenea a luat parte o companie de onoare în paradă cu musca militară, comandată de dl căpitan de Jivan. Pompos a celebrat zelosul nostru părinte dl Pavel Boldea, răspunsurile au fost foarte frumoase cântate de corul format din sub-officerii reg. 43. Biserica era tîsosită, erau prezenți dignitari militari, civili, colonia întreagă, gentilele dame române din claustrul »Notre-Dame«, societatea »România Jună« și o mulțime de străini.

Asemenea impunătoare a fost și sf. liturgie celebrată Luni în 20 l. c.

O mare bucurie ne-a făcut vestea, că Măiestrea Sa Regele Carol I. a conferit iubitului nostru părinte *Pavel Boldea* ordinul »Steaua României«, cu rangul de oficer, drept recunoștință și remunerare multor și grelele servicii prestate atât familiilor ofițerilor români cât și atășților și civililor cetățeni români aflați în Viena.

Consistorul din Cernăuți poate fi fericit că a aflat în persoana dlui Boldea un preot și Român de model pentru parohia sa și cred că își va uni și el urările sincere, precum le-am unit noi cu autoritățile competente militare la o distincție atât de mare și meritată.

Pentru catedrală. În rînd cu prețimea, învățătorimea și obștea credincioasă înregistrăm institutele financiare românești, cari din profitul lor destinat spre scopuri culturale și de binefacere au făcut și catedralei parte frumoasă. Alături de »Albina« (10.000 coroane), »Lipovana« (600 cor.) și »Oravițana« (600 cor.), amintite deja, au contribuit la colecta catedralei următoarele institute: »Casa de păstrare« (Seliște) 1000 cor.; »Lugojana« (Lugoj) 300 cor.; »Hășegana« (Hașeg) 300 cor.; »Zărândeana« (Băița, comitatul Hunedara) 100 cor.; »Orlăna« (Brad) 100 cor.; »Olteana« (Viștea-inferioară) 100 cor.; »Grănițerul« (Dobra) 50 cor.; »Bocșana« (Bocșa, comitatul Caraș-Severin) 50 cor.; »Sălăgiana« (Jibou, comitatul Sălăgiu) 50 cor.; »Auraria« (Abrud) cor. 200, »Timișana« (Timișoara) 200 cor., »Parsimonia« (Bran) 100 cor., »Bihoreana« (Oradea-mare) 50 cor., »Racoșiana« (Șelca-mare) 50 cor., »Mielul« (Poiana) 50 cor., »Dunăreana« (T.-Cubin) 25 cor.

Daruri pentru biserică. Dl Teodor Popescu, comerciant în Sibiu, în anul trecut a fost donat bisericii gr. or. din Sebeșul-inferior o măsură frumoașă pe priștol, ear' în anul acesta cu ocaziunea sf. Paști a binevoit a dona 2 făclii (luminări) mari și frumoase în valoare de cel puțin 30-40 cor. Primească marimimosul donator mulțumită și pe calea aceasta, dorindu-i totodată, ca bunul Dumnezeu să-l țină întru mulți ani fericiți. Sebeșul-inferior, la 25 Aprilie st. n. 1903. *Iosif Stolica*, inv., not. com. paroch.

Promotia unei d-re de Român. Sămbătă a fost promovată la gradul de Dr. în medicină la Universitatea din Budapesta, d-ra *Valeria Curtușu*, asistentă lângă profesorul Klug, la clinica din Pesta.

Hirotonire. În cursul sfintei liturgii oficiate Duminecă în biserica parochială din suburbiul-josefin, Înalt Prea Sfinția Sa Metropolitul a hirotonit întru ieromonah pe arhidiaconul-monah Dr. Miron E. Cristea, asesor în senatul bisericesc al consistoriului arhidieceșan.

La fondul de 20 bani, întemeiat de »Reuniunea sodalilor români din Sibiu« pentru *acuzarea unei case cu hală de vânzare* pe seama meseriașilor români, au mai contribuit următorii d-ni: Cornel Cioran 2 cor., Demetriu Comșa, 1 cor., Toma Morarescu, și Ioan Morarescu, fiecare câte 50 bani, d-ra Florica Cioran, Nicolae Istrati, d-na Ana Istrati, Ilie Neamțu, Septimiu Albini, d-șoara Emilia Cioran, Dr. Iuliu Greou, Dr. Emil Popp, Costică Petrescu, N. Obadensariu, Cornel Roman și Vic. Tordășianu, fiecare câte 20 bani.

Societatea pentru fond de teatru român. Comitetul societății pentru fond de teatru a ținut ședință la 3/16 Aprilie, luând parte președintele Iosif Vulcan, vicepreședintele Virgil Oaițiu, secretarul Dr. Iosif Blaga, casierul Nicolae Petra-Petrescu și membrul George Dima. Ântăiu s'a luat act de agendele curente. Din aceste relevăm raportul casierului, care a arătat, că starea casei până în ziua aceea a fost: în număr cor. 232.644.59. În efect: coroane 88.420, cu totul cor. 321.064.56. Institutul de credit și economii »Sălăgeana« din Jibou a plătit taxa de membru fondator 200 cor. Dl Dr. George Dobrin, adv. în Lugoj, a primit sarcina de bărbat de încredere al comitetului; asemenea și dl Elia Traila, avocat și director de bancă din Oravița. S'a decis, ca frunțașii din Sebeșul-săseș, unde se va ține viitoarea adunare generală a societății, să fie rugați a fixa termenul acelei adunări, S'a manifestat dorința ca aceea adunare să fie cât mai literară, făcându-se cât mai multe lecturi de asemenea natură. Secretarul dl Dr. Iosif Blaga s'a înscris pentru a lua cuvântul. Este dorit ca în deosebi tinerimea noastră să izeze de ocaziunea aceasta spre a se prezenta cu lecturi bine pregătite. Totodată s'a luat hotărîrea, ca comitetul să vină în ajutorul inteligenței noastre din S.-Sebeș, spre a pute aranja cu privilegiul adunării un concert-teatru la un nivel posibil înalt.

O nouă bibliotecă populară. Din Bran ni-se scriu următoarele:

În comuna noastră Șimon (Bran) de un șir de ani am avut numai învățători provizori, aleși pe câte un an, abea anul trecut am ales învățător definitiv pe dl Victor Moșoiu, care împreună cu dl paroch I. Moșoiu, a și început a sădi simțul de cultură în poporul nostru.

Văzînd lipsa unei biblioteci populare, a aranjat în 8/21 l. c. a 3-a zi de Paști, o producțiune școlară împreună cu joc al cărei venit l-a pus basă înființării bibliotecii; apoi de succesul moral încă a fost mulțumit publicului prezent, ascultând la micuții elevi cum predau dialoguri morale și declamări.

Deși poporul nostru încă nu cunoaște destul scopul nobil ce urmărește dl învățător, și așa nici nu a participat la producțiune în număr suficient, totuși producțiunea a avut și un venit curat de 16 cor. 14 bani, cari s'au și depus la »Parsimonia«, sub titlul »Inființarea bibliotecii populare din Șimon«.

Deci prin aceasta li-se aduce mulțumită tuturor sprijinitorilor, cari au contribuit la succesul acestei producțiuni, rugându-i ca și pe viitor să sprijinească astfel de scopuri nobile.

Abonat 1081.

Dela curtea împărătească. În 20 Aprilie n. a avut loc la curtea împărătească din Viena cununia A. S. I. Archiducesei Alisabeta Amalia cu principele Alois Lichtenstein. La cununie au asistat M. Sa Impăratul cu Archiducele, prințul Arnulf de Bavarie, rudele apropiate ale mirelui și marii dignitari ai curții împărătești.

Neorolog *Dimitrie Coltofeanu*, protopresbiter al tractului Treiscaunelor, după o scurtă dar' grea suferință a adormit în Domnul, împărțit fiind cu Sfintele Taine, Sămbătă la 12/25 Aprilie a. c. 10 ore noaptea, în etate de 53 ani.

— Subscriși cu inima înfrîntă de durere, aduc la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoșcuților, că preiubitul soț, tată, frate și cumnat *Șerban Cioran*, paroch gr. or., fost membru al mai multor corporațiuni, după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul provăzută cu sfintele taine, Mercuri, la 9/22 Aprilie a. c., la 1 oră p. m., în etate de 42 ani, în al 18-lea an al preoției și căsătoriei sale.

Automatul naibii. Din *Graslitz* se scrie despre un cutremur de pământ acompaniat de muzică. Nostima întîmplare este următoarea:

Într'un birt, era un automat, în care dacă aruncași 2 bani, automatul cânta frumos melodia: O! Madonă, coboară la noi! — de Don Caesar de Bavar. În preceara cutremurelor de pământ despre cari am dat știri și noi, — un oaspe a băgat un ban în automat, dar' banul s'a oprit în ceva mecanism și automatul nu s'a pus în mișcare.

Birtașul nu știa nimic.

Deodată orașul a fost spăriat de o zguduire a pământului.

Oamenii alergau spăriați pe strade.

S'a trezit și birtașul, și nevasta lui și îngălbiniți de spaimă, buimăciți, au alergat în odaia cu automatul. Automatul — cânta. În urma cutremurului, banul a căzut pe pendulă și automatul a început să cânte, încet, dinos, imnul: O! Madonă, — coboară la noi.

Birtașul și nevasta lui au căzut în genunchi și plini de spaimă se rugau lângă automatul sfânt să le ierte păcatele, că în veci nu vor mai pune apă — în vin.

Stomahul Vienei. Locuitorii din Viena consumă anual 383 milioane hectolitri apă, aproape trei milioane hectolitri bere, jumătate de milion hectolitri vin și pe lângă aceste o cantitate mare de alte beuturi. Din vite se taie anual numai pentru Viena: 631.000 macouri, 320 vișel, 250.000 vite mari, 103.000 oi și capre, apoi se vînd 14 mil cerbi și căprioare, 470.000 epuri, 6 milioane găște, rațe, găini etc. Afară de aceste se mai importează cu căile ferate 6 $\frac{1}{2}$ milioane chlg. carne de vită, oale și cărnațe, 6 milioane chlg. carne de vișel și macouri, 3 $\frac{1}{2}$ milioane chlg. carne afumată și murată, 2 milioane chlg. pește, 103.000 chlg. carne de cerb și 445.000 chlg. salamă.

O domnișoară — cantonier. La o gară a trenurilor de sud, rusești, — aproape de Kiev, s'a făcut mai zilele trecute curioasa descoperire, că Alexandru Rodischewsky, cantonierul, — este femeie. Cu patru ani înainte, intrase în serviciul gării un muncitor tîner, care prin diligența lui a înaintat repede. După doi ani a cuprins locul unui cantonier care murise. Mai zilele trecute, s'a constatat, între împrejurări curioase, că tinerul cantonier este fata unui înalt funcționar de stat, a studiat liceul și e absolventă a facultății de medicină. Pe urmă, a fost câțva timp învățătoare la șate, apoi a dispărut. S'a îmbrăcat în haine de bărbat și s'a aplicat ca muncitor la stațiune. Motivul — nu se știe.

Schimbare în redacție. Cum cetitorilor le este cunoscut, redactorul acestei foi, dl Victor Lazăr, a fost osândit la temniță de 4 luni pentru „Darul de Paști”, alăturat la „Foia Poporului”. Dinsul a plecat la Seghedin, Miercuri seara și înainte de a intra în temniță ne-a adresat din Seghedin următoarea scrisoare:

Numărul de față al „Foi Poporului” e numai în parte redactat de mine, căci am fost constrins prin sentința tribunalului din Cluj a-mi începe osânda, ce mi-a fost dictată pentru publicarea schiței biografice a lui Ioan Buteanu, publicată în „Darul de Paști”.

Sânt mândru, că pătimește pentru Buteanu, în veci pomenitul tovarăș al neuitatului Avram Iancu. Cea mai frumoasă mângâiere în singurătatea temniței voi avea, dacă iubiișii cetitori ai „Foi Poporului” își vor arăta și mai departe dragostea dovedită până acum față de această foie.

Seghedin, în preajma intrării în temnița de stat, 30 Aprilie 1903.
Victor Lazăr.

In legătură cu aceasta vestim, că de azi încolo redactor al foi, în locul dlui Lazăr, va fi dl Silvestru Moldovan.

Decorat Din Alba-Iulia ni se scrie: Corporarul Nandor Müller din batalional de pioneri nr. 2, staționat în Alba-Iulia, a fost decorat în 30 Aprilie n. din partea locurilor mai înalte militare, prin dl general Emil Nestor, după o frumoasă vorbire, cu crucea de argint pentru merite militare. Se știe că în Ianuarie a. c. a eșit Murășul, oprindu se gheața între comuna Misoreac și Belghiu, cu care ocaziune numitul corporal a scăpat dela moarte un soldat căzut în apă. Numitul corporal e băleș din Petroșeni.

„Tribuna” a încetat. În numărul de Mercuri foia „Tribuna” vestește, că încetă de a eși. Causa este, că în procesul pertractat în Februarie a fost pedepsită cu 11 mii cor. și așa i-s-a luat întreagă cauza, fără de care nu-i ertat să iese.

Tot în acel nr. însă se vestește, că în curând va eși o nouă foie, asemenea „Tribunei”.

Regele în Bănat. Programul manevrelor împărătești, ce se vor ține în toamna acestă în ținutul Raona-Lipova, e deja stabilit. La aceste manevre vor lua parte corpul 7 de armată din Timișoara și al 12-lea din Sibiu, sub conducerea comandanților de corp Schwätzer și Probst. Majestatea Sa Regele și archiducele François Ferdinand vor sosi în Neudorf (com. Timiș) în 1 Septembrie n. și vor petrece acolo 10 zile ca oaspeți al contelui Robert Zselénszky. Reîntorcerea la Viena se va face în 10 Septembrie. S'au început deja pregătirile de lipsă pentru manevrele cele mari.

Lupta dintre marinarii și soldații ruși. Telegramă din Petersburg: Lupta care s'a petrecut la Kronstadt între marinarii și soldații ruși, a fost mai teribilă de cum s'a anunțat.

Au luat parte la luptă 12 mii de oameni, s'au smuls peirile de pe stradă, s'au dărâmat case întregi. Inzadar pompierii, cari alergaseră la fața locului, au aruncat apă cu pompele asupra luptătorilor. Colonelul Stoianoff, directorul poliției, a trebuit să fie transportat de

acolo, fiind serios rănit la cap. Alții înalți oficiali au fost deasemenea răniți. Trupele au tras focuri oarbe. Lupta a încetat atunci. De pe locul luptei au fost ridicați mulți morți și răniți.

Zăpezi de doi metri, oameni înghețați. Din Germania, Austro-Ungaria, Italia și Franca continuă a veni știri relative despre frigul ce domnește în acele țări. La Magdeburg vicecolul a dărâmat turnuri de biserică. La Stettin, zăpada căzută a întrerupt circulația tramvaelor. La Posen zăpada căzută se ridică la o jumătate metru, ear' în locurile neadăpostite la un metru înălțime. Comunicația telegrafică și telefonică a fost întreruptă, mai multe trenuri au fost înzăpezite. Lumaa din localitate zice că de ani de zile n'ol o iarnă nu a fost atât de grea ca aceasta din luna Aprilie.

La Ostrows, Breslau și Dantzig a căzut deasemenea zăpadă în mare cantitate, și recoltele din împrejurimi au fost distruse.

În Silesia prusiană s'au găsit 6 persoane înghețate. La Gltchin s'a înmollit un tren în zăpadă. O femeie numită Zapleda, voind să meargă în sat, a înghețat pe drum, peste care căzuse zăpadă la înălțime de doi metri.

Din Ungaria se comunică deasemenea cădere de zăpezi, înghețuri, furtuni. Comunicația telegrafică și telefonică a fost întreruptă, trenuri înzăpezite în timp de 18 ore. În multe localități recoltele de grâne, viile și arborii fructiferi au fost distruse. Pagubele sânt enorme și cultivatorii sânt desperați.

În Austria de sus la Teplitz — Schönau, a căzut zăpadă și temperatura a scăzut la 5—6 grade sub zero.

VERZEICHNISS
aller 55.000 Gewinne.
Der größte Gewinn im glücklichsten Falle
1.000.000 Kronen.
Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt:

Sämmtliche Gewinne werden in ca. 5 Monaten gezogen und sind in Baar zahlbar.	1	Prämie mit	600000
	1	Cor.	400000
	1	"	200000
	2	"	100000
	1	"	90000
	2	"	80000
	1	"	70000
	2	"	60000
	1	"	50000
	1	"	40000
	3	"	30000
	3	"	25000
	3	"	20000
	3	"	15000
	36	"	10000
	67	"	5000
3	"	3000	
437	"	2000	
803	"	1000	
1528	"	500	
140	"	300	
84450	"	200	
4850	"	170	
4850	"	130	
100	"	100	
4850	"	80	
3350	"	40	
55,000		Gew. u. Pr. im Betrage	14.459,000

Noroc deosebit la TÖRÖK.

Mulți, mulți s'au făcut fericiți prin noi! Peste 10 milioane cor. au câștigat iubiișii noștri mușterii dela noi.

Loteria cea mai bogată în șanse, din toată lumea, e loteria noastră de clase reg. ung. privilegiate care în curând va începe de nou. Din

110.000 LOSURI se sortesc 55.000

cu câștiguri în bani, deci jumătate câștiguri din suma losurilor, conform conspectului de câștiguri alăturat.

De tot vine trasă la sorți enorma sumă de patrușprezece milioane 459.000 coroane în timp de numai 5 luni. Întreaga întreprindere stă sub controla statului!

Prețul, conform planului, pentru losurile originale la cl. I. este:
 pentru o optime (1/8) fl. — 75 sau cor. 1.50
 „ un pătrar (1/4) „ 1.50 „ „ 3.—
 „ o jumătate (1/2) „ 3.— „ „ 6.—
 „ un los întreg (1) „ 6.— „ „ 12.—
 și se vor trimite cu rambursă, ori pe lângă primirea înainte a prețului. Planuri oficiale gratis. Comande pentru losuri originale rog a se trimite până la

9 Maiu a. c.
cu deplină încredere la

A. Török & Comp.,
cassă de schimb (bancă)
Budapesta,

în Ungaria cea mai mare întreprindere pentru vânzarea în detal a losurilor loteriei de clase.

Despărțemintele loteriei de clase ale colecturei noastre principale:
 Centrala: Theresienring 46/a.
 1. Waitznerring 4.
 2. Museumring 11.
 3. Elisabethring 54.

Bilet de comandă spre folosire. St. d. A. Török & Comp., colectori principall, Budapesta.

Rog să trimiteți pentru I. cl. los original de al loteriei de clase reg. ung. priv. și planul oficial.
 Prețul în cor. } îl veți încasa cu rambursă } A se șterge cea-ce
 } urmează cu mandat postal. } nu e de lipsă.

Adresa casei:

„**TIPOGRAFIA**“, societate pe acții în Sibiu.

Domnii acționari la „**Tipografia**“, societate pe acții în Sibiu sânt invitați prin aceasta, pe baza §-lui 12 din statute la a

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu, la 20 Maiu st. n. 1903 la 9 ore înainte de amiază, în localitățile societății (strada Poplăcii nr. 15).

OBIECȚELE:

1. Raportul direcțiunii.
2. Bilanțul pe timpul de gestiune 1 Ianuarie—31 Decemvrie 1902.
3. Raportul comitetului de supraveghere.
4. Propunerea direcțiunii pentru liquidarea societății.
5. Eventuale alte propuneri.

Sibiu, în 3 Maiu 1903.

Direcțiunea.

Producțiune în Avrig. Reuniunea femeilor române din Avrig va da o producțiune musicală-teatrală în memoria marelui George Lazar, cu concursul unui grup de clerici din seminarul „Andreian“. În ziua de Sf. George (28 Aprilie v. 1903) începând la 7^{1/2} ore seara. Venitul curat se va folosi spre scopuri filantropice.

† **Aurelia Baciū**, după suferințe grele și îndelungate, împărțită fiind cu sf. taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în 28 Aprilie n. 1903, în al 20-lea an al vieții. Rămășițele pământești ale răposatei, s'au așezat spre vecinică odihnă, în 30 Aprilie n. 1903, după ritul gr. cat., în cimiterul gr. cat. din Șoimuș. Pe răposata o deplâng: Basiliu Baciū, Inv. și soția Maria n. Butta, ca părinți; Lucreția măr. M. Ungureanu, Mărioara, Valeria, Eleonora, Emil și Victor, ca frați și surori și numeroase rudeni.

Incercare de atentat contra prințului Bulgariei. Correspondenz Bureau primește următoarea depeșă oficială din Cannes (sudul Franciei): Pe când prințul Ferdinand al Bulgariei, care dejunase la Cannes, se întorcea cu trenul la Mentone, ferestra cupelului său a fost spartă cu o lovitură de piatră aruncată dinafară. N'a fost nimeni rănit. S'a pornit cercetare.

Stat bun. Oine voește să samene iarbă frumoasă, i-se recomandă să cumpere amestecul de sămânță de iarbă de pe insula Margareta și de promenadă, care îl vinde firma ourții ces. și reg. a lui E. Mauthner din Budapesta. De 29 de ani vinde Mauthner această sămânță pentru parcurile Budapestei și de pe insula Margareta.

CARTEA ENGLEZĂ - ROMÂNĂ. Pe sfârșitul săptămânei viitoare va fi gata îndreptarul pentru învățarea limbii engleze. Americanii o vor pute cumpăra cu prețul de 27 cenți la societățile române din Pittsburg, Canton și Cleveland. Cei din Europa să trimită banii — 55 cruceri exemplarul — la adresa Victor Lazăr, Szeged, állami fogház, de unde se va dispune expedarea cărților. Exemplare nu s'au tipărit multe, de aceea trebuie grăbit cu comanda.

Din cauza lipsei de spațiu **Posta redacțiunii și administrațiunii se amână pe nrul viitor.**

Pentru redacție și editură responsabil: **Silvestru Moldovan.**

Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni **Iosif Marschall**

Anunț.

„Cassa de păstrare (reuniune)“ în Seliște acordă împrumuturi **hipotecare** dela suma de **oor. 3000** în sus cu **7%** fără altă provisiune sau competență de scris; ear' **oreditale de ocontourant** cu acoperire de hârtii de valoare cu **6.3%**. 40 1—8

Din ședința direcțiunii ținută în 23 Aprilie 1903. **Direcțiunea.**

Active	Contul bilanțului.		Passive		
Cassa în numărar	508	04	Capital social	40000	—
Cauția ziarului	10500	—	Hipotecă pe casa institutului	16362	36
Casa institutului	35000	—	Cont curent	10363	—
Litere vechi de tipar	7435.51		Creditori	21267	60
10% amortisare	743	55			
Litere noue		868			26
Mașini de tipar	2226.42				
10% amortisare	222.42				
Mobilier	528.93				
10% amortisare	52.93				
Hârtie în magazin		3788			91
Librăria în comisiune	7410.40				
„ „ magazin	1873.10				50
Debitori	7814.30				
Dubioase	4186.06				24
Perdere		15244			05
		87992			96
				87992	96

Sibiu, 31 Decemvrie 1902.

George Pop de Băsești m. p.,
vice-președintele direcțiunii.

Iuliu Coroianu m. p.,
membru în direcțiune.

Rubin Pațiuța m. p.,
membru în direcțiune.

Silvestru Moldovan m. p.,
director executiv.

Subsemnatul comitet de supraveghere confrontând bilanțul prezent cu registrele, l-am aflat în deplină regulă.

Dr. Teodor Mihali m. p. Dr. D. Ciuta m. p. Gerasim Domide m. p.

Stropitoare pentru peronospora.

Recunoscut ca cel mai bun fabricat, cu garanție de 1 an, per cassă sau pe cambiū pentru 1 Noemvrie, recomandă pe lângă prețuri ieftine

Victor Dahinten,
magazin de ferărie în Alba-Iulia, lângă Fântână
și 35 3—10

Adolf Graffius,
lăcătușerie de mașini în Orăștie în piața principală.

Prețuri fixe și foarte moderate.

Zimmermann & Munk,
magazin de piele,
Nagyszeben (Sibiu) strada Măcelarilor nr. 3.

Recomandă depositul lor foarte bine asortat cu tot felul de soiuri de piele atât străine cât și din țeară, precum și accesoriile pentru păpucărie.

— Venzare în mare și mic. —

Mare deposit de opinci, dar' numai pentru revenzători.

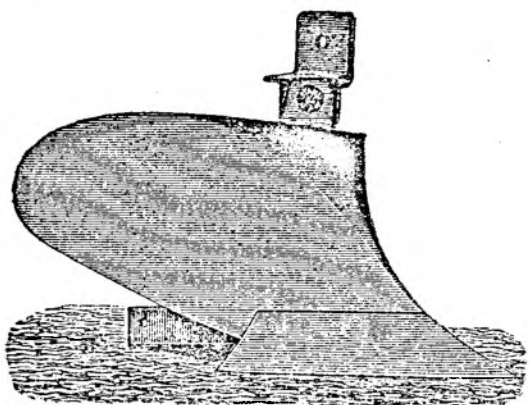
Comandele, făcute din provincie, se efectuesc solid și conștientios pe lângă rambursă. Ce n'ar conveni se primește, fără nici o vorbă, înapoi.

Prețuri fixe și foarte moderate. 80 4—5

Vin (Riessling)

de cea mai bună calitate, e de vânzare, dela 100 litre în sus, pe lângă prețuri moderate. Informațiuni la administrațiunea acestei foi.

Fer de plug „Bacska“

1 buc. dimpreună cu un vârf de rezervă oor. 12.90.

La cumpărare de cel puțin 5 buc. se trimit franco de-adreptul dela fabrică la ori-ce stațiune a căilor ferate.

Tot felul de mașini și unelte pentru cultura grădinii și a câmpului.

Tulumbe și stropitori de grădină. Stropitori de peronospora cor. 20—.

Traverse, mușama de astfalt pentru coperișuri, plăci de izolare, ciment de Portlandt, ciment de Roman, țesături de trestie pentru stucătură, carbuni de peatră, Koks.

Instrumente pentru toate trebuințele.

Garnituri pentru clădiri, vase de casă și bucătărie.

Carol F. Jickeli,
Sibiu.

28 6—

Strada Ocnei nr. 36.

Cel mai mare și mai bine asortat
depozit de monumente pentru
mormânturi
aproape în toată Ungaria

Iosif Roubischek jun., sculptor și petrar,

atelierul și depozitul sînt situate pe pămînt propriu,
Strada Ocnei nr. 36. (SIBIU—NAGY-SZEBEN). Strada Ocnei nr. 36.
(A se observa bine adresa).

În depozitul meu se află în totdeauna cu prețul dela 10—1600 cor. peste 300 de diferite cruci și monumente pentru mormânturi, de toate felurile de pietri obicinuite precum sînt: granit de Suedia negru-inchis, labrador de Norvegia strălucitor ca sedeful, syenit de Suedia și Bohemia, granit de Silezia, marmoră Cararra, marmoră de Silezia albă, vînat-surie și neagră, precum și drachit și peatră de nêsip foarte fină și tare, în toate mărimile și formele.

De oare-ce am cumpărat în persoană o cantitate mare și aleasă de material, punînd deosebit pond pe calitatea cea mai bună, sînt în plăcuta poziție a pute purta ori-ce concurență atît ce privește frumseța și iefinătatea cît și executarea comenzilor, despre care lucru se poate convinge ori-și-cine ar dori. Rog deci pe on. public a mă onora cu comanda sale.

Afară de acestea mai am un frumos depozit de tot felul de lucruri trebuincloase pentru clădiri, pe cari le vînd cu prețuri foarte moderate:

Trepte cu dungă rotunzită cor. 6.50. — Trepte fără dungă rotunzită cor. 5.50.

Cu desemnuri și preliminar de spese stau la dispoziția onoratului public.

Cu stimă

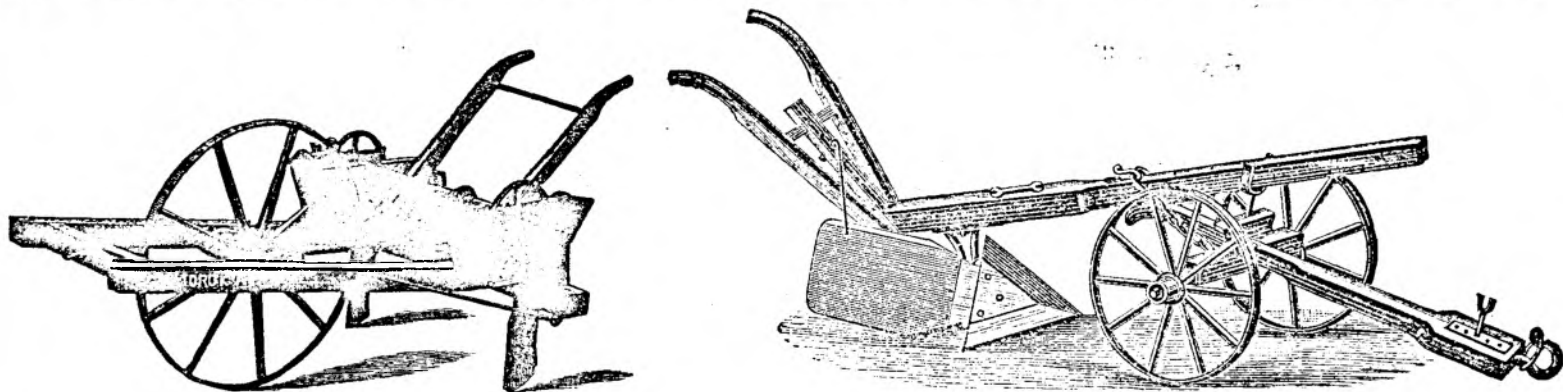
Iosif Roubischek jun.,

Strada Ocnei nr. 36.

38 1—6

A apărut romanul **DUȘMANIE** de V. E. Moldovan

Prețul pentru inteligenți 1 cor., ear' pentru popor 60 bani.

Spre știință!

Cine are trebuință de un plug escelent, grapă, mașină de sămănat cucu uz, plug de săpat sau alte mașini pentru economie se se adreseze cu toată încrederea către firma de jos și se ceară cataloage ilustrate de prețuri și condițiunile de plătire.

21 9—

De mulți ani de zile se bucură de cel mai bun renume.

Fabrica de mașini economice și institutul pentru instalare de mori
Andrei Török, Sibiu.